

กรมวิชาการเกษตรได้รับการจัดตั้งขึ้นเมื่อวันที่ 1 ตุลาคม 2515 มาถึงปีนี้ ดำเนินงานมาครบ 3 รอบ 36 ปี ก็นับได้ว่าอยู่ในวัยหนุ่มวัยทำงาน หน่วยงานต่างๆ ของกรมฯ ก็ได้ร่วมกันจัดงานแสดงผลงานเพื่อร่วมเฉลิมฉลองในโอกาสที่กรมฯ มีอายุครบ 36 ปี ถึง 37 งานใหญ่ๆ กระจายอยู่ทุกภูมิภาค เริ่มตั้งแต่เดือนเมษายน 2552 เป็นต้นมา สำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตร เขตที่ 8 ได้จัดงานร่วมเฉลิมฉลอง 36 ปี กรมวิชาการเกษตร 5 ครั้ง ครั้งแรกคืองาน “วิชาการเกษตรเพื่อพื้นท้องชายแดนใต้” ที่ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรราษฎร์ฯ ครั้งที่ 2 งาน “พืชไร่เพื่อชาวใต้” ที่ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรสงขลา ครั้งที่ 3 งาน “วิชาการเกษตรก้าวหน้า พัฒนาการผลิตให้พอเพียง” ที่ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรพัทลุง ครั้งที่ 4 เป็นงานเปิดศูนย์เรียนรู้การผลิตพืชตามแนวพระราชดำริทฤษฎีใหม่ ที่ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรปัตตานี และครั้งสุดท้ายคืองาน “มหกรรมวิชาการเกษตรและตลาดนัดสินค้าเกษตรของดี 5 จังหวัดชายแดนใต้” ณ บริเวณตลาดกลางยางพาราหาดใหญ่ ต.ค่อหงส์ อ.หาดใหญ่ จ.สงขลา

งานใหญ่ที่กรมวิชาการเกษตรจัดขึ้นคือ งาน “มหัศจรรย์เทคโนโลยี 36 ปี กรมวิชาการเกษตร” ซึ่งจัดระหว่างวันที่ 5-7 มิถุนายน 2552 ณ อิมแพค เมืองทองธานี จังหวัดนนทบุรี สำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตรเขตที่ 8 เอง ก็ได้เข้าร่วมการจัดงานครั้งนี้ โดยนำเสนอพื้นท้องเกษตรกรประมาณ 120 คน ที่เข้าร่วมโครงการส่งเสริมอาชีพด้านการเกษตรในพื้นที่จังหวัดชายแดนใต้เข้าร่วมงาน และเป็นที่น่ายินดีเป็นอย่างยิ่งว่า

ในการประมวลผลงานวิจัยเด่นของกรมวิชาการเกษตร เพื่อคัดเลือกเรื่องที่จะไปนำเสนอในการประชุมวิชาการซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการจัดงานครั้งนี้ งานวิจัยของ สวพ.8 เรื่อง “การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสับปะรดเพื่อบริโภคผลสดภาคใต้ตอนล่าง” ได้รับการคัดเลือกให้เป็น 1 ใน 5 ของสุดยอดงานวิจัยเด่นของกรมวิชาการเกษตรปีนี้

เมื่อทำงานมาถึง 36 ปี ก็ต้องมีการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นบ้าง กรมวิชาการเกษตรจึงได้มีคำสั่งปรับปรุงหน่วยงานและระบบงานภายในของกรมฯ ตามคำสั่งกรมวิชาการเกษตรที่ 360/2552 ลงวันที่ 27 มกราคม 2552 หน่วยงานเครือข่ายของสำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตรเขตต่างๆ ก็จะได้รับการปรับโครงสร้างเป็นศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรทั้งหมด โดย สวพ.8 เองก็จะมีศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรประจำจังหวัดต่างๆ 7 ศูนย์ (ยกเว้นจังหวัดสตูล) โดยศูนย์วิจัยพืชสวนตั้งจะกลับไปเป็นหน่วยงานวิจัยที่ขึ้นตรงกับสถาบันวิจัยพืชสวน ศูนย์วิจัยยางสังขลาและสำนักทดลองกลางยางพารา หาดใหญ่จะกลับไปสังกัดสถาบันวิจัยยาง ซึ่งวารสารเกษตรชายแดนได้ฉบับนี้ ก็จะมีรายละเอียดของการปรับโครงสร้างของ สวพ.8 มาชี้แจงให้ทราบทั่วโลก

วารสารของเรา พัฒนาขึ้นเพื่อมาสู่ท่าน ที่ต้องขออภัยผู้อ่านทุกท่าน แต่คณท่านในกองบรรณาธิการทุกคนต่างก็จะพยายามเต็มความสามารถ ที่จะนำเรื่องราวดีๆ มาเล่าสู่กันฟังต่อไป พบกันใหม่ ฉบับที่ 8 สวัสดีครับ

ไฟโรมน์ สุวรรณจินดา^{ผู้อำนวยการสำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตรเขตที่ 8}

การปลูกข้าวโพดหวานแซมยางพาราปลูกใหม่

ให้ได้มาตรฐานและมีคุณภาพดี

ฉลอง เกิดศรี และไฟโรวัน สุวรรณจินดา / สวพ.8

ในภาวะที่ราคายางพาราตกต่ำลงกว่าที่ผ่านมา รัฐบาลได้มีมาตรการหลายอย่างเข้ามาแก้ไขการลดพื้นที่ยางที่เปิดกรีด โดยเฉพาะอย่างยิ่งยางพาราที่มีอายุครบกำหนดต้องถอนเพื่อปลูกใหม่ ทั้งนี้เพื่อลดปริมาณยางพาราที่เข้าสู่ตลาดและเพื่อให้เกษตรกรได้ปลูกยางพาราพันธุ์ดี มีผลผลิตสูงขึ้น ด้านทุนการผลิตต่ำลง การถอนยางเก่าปลูกยางใหม่จึงถูกกำหนดให้เป็นมาตรการเร่งรัด มีพื้นที่เพิ่มขึ้นกว่าปกติ การปลูกพืชแซมและ/หรือพืชร่วมยาง เพื่อช่วยให้เกษตรกรมีรายได้ใช้จ่ายในครัวเรือนเพียงพอในช่วงที่ต้องรอให้ยางพาราที่ปลูกใหม่มีอายุ 6-6.5 ปี เพื่อเริ่มเปิดกรีดได้ การผลิตข้าวโพดหวานแซมยางพาราเป็นอีกทางเลือกที่น่าสนใจ เพราะข้าวโพดหวานเป็นพืชที่คนใต้และประเทศไทยเพื่อนบ้านนิยมบริโภค จำหน่ายได้ราคากลางกว่าราคาน้ำยาขี้นกันในภูมิภาคอื่นๆ ของประเทศไทย

1. สภาพที่เหมาะสมสำหรับการปลูกข้าวโพดหวาน

1.1 พื้นที่ปลูก พื้นที่ปลูกควรเป็นพื้นที่ราบ

สม่ำเสมอ ดังนั้นสวนยางพาราที่ปลูกในพื้นที่ที่มีความลาดชันสูง จึงไม่เหมาะสมที่จะปลูกข้าวโพดหวานแซมยางพาราเพื่อลดการระล้างพังทลายของดิน และไม่ควรปลูกในสวนยางพาราที่เป็นแหล่งที่มีน้ำท่วมซึ่ง

1.2 ลักษณะดิน ข้าวโพดหวานชอบดินร่วนถึงดินร่วนเหนียว มีการระบายน้ำดี น้ำไม่ท่วมซึ่ง มีความเป็นกรดต่ำของดินอยู่ในช่วง 5.5-6.5 ควรหลีกเลี่ยงดินเนื้อยัดและดินทรายจัด

1.3 สภาพภูมิอากาศ ข้าวโพดหวานชอบแสงแดดจัด ในฤดูฝนของภาคใต้ที่มีฝนตกชุกมากในช่วงเดือนสิงหาคมถึงธันวาคมอาจทำให้ผลผลิตลดลงได้ เนื่องจากชื้อดอกตัวผู้ไม่สามารถโปรดีละองเกสรได้ ทำให้ผสมไม่ติดหรือฝักติดเมล็ดไม่เต็มฝัก

1.4 แหล่งน้ำ ข้าวโพดหวานมีความต้องการน้ำเพื่อการเจริญเติบโตและให้ผลผลิตอย่างสม่ำเสมอ จึงควรต้องมีแหล่งน้ำเพื่อให้แก่ข้าวโพดหวานทั้งในฤดูแล้งหรือในบางช่วงที่ฝนทึ่งช่วง หากไม่มีแหล่งน้ำที่ดีพอ ควรเลือกช่วงปลูกที่เหมาะสมคือตั้งแต่ช่วงต้นเดือนพฤษภาคม

เป็นต้นไปจนถึงกลางเดือนมิถุนายน การปลูกข้าวโพดหวานล่าช้าไปจะมีปัญหาการทบทั้งช่วงปลายเดือนกรกฎาคม-กลางเดือนสิงหาคม

2. พื้นธารข้าวโพดหวาน

2.1 การเลือกใช้พันธุ์ พันธุ์ข้าวโพดหวานถือว่าเป็นปัจจัยที่สำคัญยิ่ง และเป็นปัจจัยเริ่มแรกในการที่จะทำให้ผู้ปลูกประสบความสำเร็จในการผลิตข้าวโพดหวาน เกษตรกรผู้ผลิตจำเป็นต้องเลือกพันธุ์ที่จะให้ผลผลิตตรงกับความต้องการของตลาดหรือผู้บริโภค เช่น พันธุ์อินทรีย์ 2 ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ หรือพันธุ์ของเอกชนที่เป็นที่นิยม โดยเกษตรกรควรสอบถามจากแหล่งผู้ซื้อก่อนว่า ต้องการรับซื้อพันธุ์อะไร จะได้ไม่มีปัญหาด้านการตลาดภายหลัง

3. การปลูก การปลูกให้แก้วของข้าวโพดหวานอยู่ห่างจากแก้วของยางพารา 1.00-1.25 เมตร

3.1 การเตรียมดิน ควรมีการเตรียมดินก่อนปลูกอย่างน้อย 2-3 ครั้ง คือ 1. การไถดิน เป็นการไถครั้งแรกเพื่อเปิดหน้าดิน ส่วนใหญ่จะใช้ฟ้าล 3 ฟ้าล 7 หรือไถหัวมุดตระกากเตอร์ เพื่อผลักหน้าดินและกลบวัชพืช และควรให้มีความลึกของการไถประมาณ 30 ซม. แล้วตากดินทิ้งไว้ 7-10 วัน 2. การไถแปรและพรวน การไถแปรเป็นการไถขวางแนวการไถดิน โดยใช้ฟ้าล 7 ติดหัวรอกแทรกเตอร์ เพื่อย่อยดินให้แตกและคลุกเคล้าเศษชาตพืชและอินทรีย์ตุ้กๆ ให้อย่างสม่ำเสมอ หากการไถแปรยังทำให้ดินไม่ละลายเพียงพอ ควรทำการพรวนอีก 1 ครั้ง หากการไถแปรทำให้ดินร่วนพอสมควรแล้ว ก็อาจยกเว้นการพรวนได้

3.2 อัตราปลูกและระยะปลูก ให้ปลูกແຕวแรกของข้าวโพดหวานห่างจากແຕวยางพารา 1.25 เมตร ใช้ระยะระหว่างต้นข้าวโพด 75 เซนติเมตร และระยะระหว่างต้น 25 เซนติเมตร จำนวน 1 ต้นต่อหกม จะได้ต้นข้าวโพดหวานประมาณ 6,400 ต้นต่อ 1 ไร่ ของสวนยางพารา

4. การดูแลรักษา

4.1 การให้น้ำ ควรให้น้ำกันทีหลังจากหยดเมล็ดข้าวโพดหวานเรียบร้อยแล้ว หรือเลือกวันปลูกหลังวันฝนตกในขณะที่ดินยังมีความชื้นอยู่ เพื่อให้เมล็ดคงอยู่ได้อย่างสม่ำเสมอ ในพื้นที่ที่เป็นดินร่วนหรือดินร่วนเหนียว ควรให้น้ำแก้ข้าวโพดหวานอย่างน้อยสัปดาห์ละ 1 ครั้ง ถ้าเป็นดินร่วนปนทรายควรให้น้ำแก้ข้าวโพดหวานอย่างน้อยทุก 5 วันต่อครั้ง ควรระวังอย่าให้ดินข้าวโพดหวานขาดน้ำในช่วงออกดอกออกอุ่นและติดเมล็ด เพราะจะทำให้ผลผลิตลดลงอย่างมาก และจะทำให้ฝักเสียดูดงาม เช่นติดเมล็ดไม่เต็มปลายฝัก เมล็ดลีบเล็กหรือเกิดลักษณะพันหลอ ถ้าหากพบว่าดินข้าวโพดหวานแสดงอาการใบม้วนในช่วงเวลาที่มีแสงแดดรัด ควรรีบดำเนินการให้น้ำอย่างเร็วที่สุด เนื่องจากดินข้าวโพดกำลังเริ่มแสดงอาการขาดน้ำ สามารถหยุดการให้น้ำก่อนเก็บเกี่ยวผลผลิตได้ 3-5 วัน เพราะจะทำให้ข้าวโพดหวานมีการสะสมน้ำตาลในเมล็ดมาก ผลผลิตจะมีความหวานสูง

4.2 การใส่ปุ๋ย โดยทั่วไปจะใช้ปุ๋ย 15-15-15 สำหรับดินร่วนร่วนปนทราย หรือใส่ปุ๋ยเคมีสูตร 16-20-0 สำหรับดินเหนียว อัตรา 50 กิโลกรัมต่อไร่ หรือใส่ปุ๋ยรองพื้นในช่วง 14 วันหลังปลูก โดยใช้เลี้ยงชุดหลุม

ตื้นๆ ข้างต้นข้าวโพดหวาน ใส่ปุ๋ยปริมาณ 1 ฟองน้ำอัดลม ขาดใหญ่ แล้วกลบดิน จากนั้นใส่ปุ๋ยครั้งที่ 2 เมื่อต้นข้าวโพดมีอายุ 25-30 วัน เรียกว่า ปุ๋ยแต่งหน้า โดยใช้ปุ๋ยสูตร 21-0-0 อัตรา 50 กิโลกรัมต่อไร่ หรือปุ๋ยยุเรีย สูตร 46-0-0 อัตรา 25-30 กิโลกรัมต่อไร่ แต่ในสภาพดินกรายควรเพิ่มอัตราปุ๋ยสูตร 21-0-0 เป็น 80 กิโลกรัมต่อไร่ หรือปุ๋ยยุเรียเพิ่มเป็น 44 กิโลกรัมต่อไร่ เนื่องจากจะมีการสูญเสียในโตรเจนโดยการระล้างของน้ำในปริมาณที่สูงกว่าดินเหนียว โดยรอยเป็นแฉะข้างแก้วของต้นข้าวโพดแล้วพูนโคนดันข้าวโพดเพื่อกลบปุ๋ย และใส่ปุ๋ยครั้งที่ 3 เมื่อต้นข้าวโพดมีอายุได้ 40-45 วัน โดยใช้ปุ๋ยแต่งหน้าสูตรและอัตราเดียวกันกับการใส่ปุ๋ยในครั้งที่ 2 อีกรังหนึ่ง

5. การป้องกันกำจัดวัชพืช

5.1 การเตรียมดินที่ดี การเตรียมดินที่ดีจะเป็นการช่วยให้เมล็ดหรือส่วนขยายพันธุ์อ่อนๆ ของวัชพืชหรือต้นอ่อนของกล้าวัชพืชที่งอกออกมากแล้วถูกทำลายดังนั้น การไถพรวนดินที่มีประสิทธิภาพจะช่วยลดการแข่งขันของวัชพืชกับต้นอ่อนของข้าวโพดหวานได้อย่างดี

5.2 การดายหญ้าและการพรวนดินพูนโคน เป็นการใช้แรงคนประภอนกับเครื่องมือต่างๆ เช่น จอบหรือมีดตากถาง เพื่อกำจัดวัชพืชที่งอกขึ้นมาแล้วในแปลงปลูกข้าวโพดหวาน โดยทั่วไปการดายหญ้าหรือการพรวนดินกำจัดวัชพืช จะทำหลังจากต้นข้าวโพดหวานงอกมาแล้ว 3-4 สัปดาห์ ซึ่งเป็นช่วงของการใส่ปุ๋ยแต่งหน้าให้แก่ข้าวโพดหวาน

5.3 การใช้สารกำจัดวัชพืชก่อนการปลูกพืช (pre-planting) มีวัตถุประสงค์ เพื่อช่วยกำจัดวัชพืชที่มีอยู่ในแปลงก่อนการเตรียมดิน จะช่วยลดการระบาด

ของวัชพืช และช่วยให้การเตรียมดินสะดวกขึ้น ถ้าต้องการรับปลูกพืชไม่มีเวลาไถตากดินทิ้งไว้ได้นานเพอ สำหรับวัชพืชปีเดียวควรใช้สารกำจัดวัชพืชที่ไม่มีฤทธิ์ตอกค้าง เช่น พาราควาท (paraquat) หรือไกลโฟเลท (glyphosate) ฉีดพ่นก่อนการเตรียมดิน 3 และ 10 วัน ตามลำดับ แต่ถ้ามีวัชพืชข้ามปีอยู่ใช้ไกลโฟเลทพ่นก่อนการเตรียมดินประมาณ 10 วัน

5.4 การใช้สารกำจัดวัชพืชก่อนงอก (pre-emergence) เป็นสารกำจัดวัชพืชประเภทเลือกทำลายวัชพืช คือ ป้องกันการงอกของเมล็ดวัชพืช ยับยั้งการเจริญเติบโตหรือทำลายต้นกล้าวัชพืชที่งอกแล้วแต่ยังอยู่ใต้ดิน จำเป็นต้องพ่นทันทีหลังจากปลูกพืชเสร็จ

5.5 การใช้สารกำจัดวัชพืชหลังออกหรือหลังปลูก (post-emergence) หมายถึง การใช้สารกำจัดวัชพืชหลังจากที่ข้าวโพดหวานและวัชพืชขึ้นมาแล้ว แต่ต้องอยู่ในระยะก่อนออกดอก และมีข้อควรระวัง คือ หลังจากพ่นสารเคมีควรมีระยะเวลาปลด放ประมาณ 4 ชั่วโมง อาจมากหรือน้อยกว่านี้ ขึ้นกับชนิดของสารเคมีนั้นๆ

6. การเก็บเกี่ยวผลผลิต

6.1 ระยะเก็บเกี่ยวที่เหมาะสม ระยะเวลาในการเก็บเกี่ยวข้าวโพดหวานนั้นสำคัญมาก เพราะถ้าเก็บเกี่ยวเร็วเกินไปข้าวโพดหวานก็จะไม่หวาน แต่ถ้าเก็บเกี่ยวช้าเกินไปข้าวโพดหวานก็จะแก่เกินไป ซึ่งความหวานก็จะลดลงไป ควรเก็บเกี่ยวหลังจากที่ข้าวโพดหวานออกใหม่แล้ว 18-20 วัน หรืออาจใช้วิธีตักที่ใหม่เปลี่ยนเป็นสีดำแล้ว และฉีดเปลือกผักดูดว่าเมล็ดตอบปลายของผักมีสีเหลืองหรือยัง ถ้าเมล็ดเป็นสีเหลืองก็สามารถเก็บเกี่ยว

ตารางแสดงชนิดของสารกำจัดวัชพืช อัตราและวิธีการใช้สารกำจัดวัชพืชในการผลิตข้าวโพดหวาน

สารกำจัดวัชพืช	อัตราการใช้ต่อหน้า 20 ลิตร (พื้นที่ 1 ไร่ ใช้น้ำ 80 ลิตร)	วิธีการใช้
อะลาคลอร์ (48% อีซี)	125-150 มลลิลิตร	ใช้ฉีดพ่นคลุมดินก่อนข้าวโพดหวาน และวัชพืช งอก โดยฉีดพ่นหลังจากการหยุดเมล็ดข้าวโพดหวาน ในขณะเดียวกันมีความชื้น
พาราควาท (27.6% เอสแอล)	75-100 มลลิลิตร	ใช้กำจัดวัชพืชก่อนการเตรียมดิน โดยฉีดพ่นก่อนการเตรียมดิน 3-7 วัน และวัชพืชมีความสูงไม่เกิน 15 เซนติเมตร
ไกลโฟเลท (48% เอสแอล)	120-160 มลลิลิตร	ใช้กำจัดวัชพืชก่อนการเตรียมดิน โดยพ่นก่อนการเตรียมดิน 7-15 วัน

ได้ แต่ถ้าเมล็ดยังเป็นสีขาวอยู่แสดงว่าอ่อนเกินไป ถ้าเมล็ด เป็นสีเหลืองและเมล็ดเริ่มเหี่ยวย้ายแสดงว่าแก่จัดเกินไป

6.2 วิธีการเก็บเกี่ยว ใช้มือหักฝักสดให้ถึง บริเวณก้านฝักที่ติดลำต้น ฝักข้าวโพดหวานที่ถูกปลิดออก จากต้นแล้วจะคงความสดได้ประมาณ 24 ชั่วโมง แต่ในกรณีที่เก็บตกรายการผลผลิตข้าวโพดหวานโดยการนับ จำนวนฝัก สามารถยืดอายุความสดเพิ่มขึ้นได้ โดยตัดให้มีส่วนของลำต้นที่อยู่ด้านบนและด้านล่างของข้อที่ฝักอยู่ ยาวด้านละ 10 เซนติเมตร จะสามารถยืดอายุความสด และความหวานได้อีก 24 ชั่วโมง รวมเป็น 48 ชั่วโมง

7. การปฏิบัติหลังการเก็บเกี่ยว

7.1 การรักษาผลผลิต หลังจากที่ได้เก็บเกี่ยว ผลผลิตจากแปลงปลูกแล้ว หรืออยู่ในระหว่างรวบรวม ผลผลิตเพื่อรอการขนส่งหรือรอการจำหน่าย ควรเก็บฝักข้าวโพดหวานไว้ในที่ร่ม ไม่ให้ถูกแสงแดดโดยตรง ไม่กองฝักข้าวโพดหวานบนพื้นดินโดยตรง ควรวางบนพื้นที่ยกสูง หรือวางกองบนพื้นซีเมนต์ที่ได้รับการทำความสะอาด อย่างดีแล้ว และไม่กองสูมกันในปริมาณมาก เพราะจะทำให้เกิดความร้อนในกองข้าวโพด ทำให้ความหวานลดลง เร็วขึ้น และเปลือกหุ้มฝักเปลี่ยนเป็นสีน้ำตาลได้ ในบริเวณที่เก็บรวบรวมผลผลิตควรให้มีอากาศถ่ายเท

ได้สะดวก ห่างไกลจากสิ่งปฏิกูล วัตถุอันตรายที่ใช้ในการเกษตร บุยยาเคมี และมูลสัตตว์

7.2 การขนส่ง ก่อนการลงมือเก็บเกี่ยวผลผลิต ควรเตรียมการเรื่องติดตั้งรับชิ้น และยานพาหนะที่จะใช้ขนส่งผลผลิตไว้ล่วงหน้า เพื่อที่จะได้ทำการขนส่งให้ถึงจุดหมายปลายทางโดยเร็วที่สุด ซึ่งในการขนส่งเพื่อให้ถึงติดตั้งรับชิ้นหรือถึงมือผู้บริโภคควรใช้เวลาไม่เกิน 24 ชั่วโมง หลังจากปลิดฝักออกจากต้นควรทำการขนส่งในเวลากลางคืน เพื่อลดเสี่ยงการถูกแสงแดด ซึ่งจะทำให้เกิดความร้อนสะสมในกองฝักข้าวโพดหวาน การขนส่งในเวลากลางวันควรมีปล่องท่ออุ่นอบขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางประมาณ 15 เซนติเมตร ยาว 3-4 เมตร เจาะรูโดยรอบตลอดท่อขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง 2 เซนติเมตร หรือใช้หัวยานหุ่นหรือไม้ไผ่ฝ่าซักประกอบเป็นท่อปอร์ท ทำเป็นปล่องเสียบไว้ตรงกลางกองข้าวโพดหวานจำนวน 2-3 อัน เพื่อช่วยถ่ายเทความร้อนและระบายอากาศ การขนส่งผลผลิตข้าวโพดหวานระยะทางไกลที่ใช้เวลาในการขนส่งนานเกิน 24 ชั่วโมง ควรขนส่งโดยรถที่มีระบบห้องเย็น ปรับอุณหภูมิที่ 15 องศาเซลเซียส ความชื้นสัมพัทธ์ 85-90 เปอร์เซ็นต์

ກາຣປຸກຄົວລືສົງ

ແບນຍາງພາຣາປຸກໃຫມ່

ຈະລອງ ເກີດຄຣີ ຈິරະ ສຸວະດນປະເສົາ ແລະ ໄພໂຣຈັນ ສຸວະດນຈິນດາ / ສາວ.8

ກາຣພລິຕໍຕົວລືສົງໃນການໄດ້ ຍັງປະສບກັບບັນຫາທາງໆ ມາກມາຍ ທຳໄທພລິຕໍຕົວໄດ້ຕໍ່ກ່າວກ່າວກາຣພລິຕໍໃນກາຄອື່ນໆ ຂອງປະເທດໄທ ສາເຫດຖຸສຳຄັນປະກາກທີ່ນີ້ ກີ່ຄືກາຣໃຊ້ເທັກໂນໂລຢີທີ່ໄມ່ຄູກຕ້ອງເໜາະສມ ທຳໄທເກີດບັນຫາຕ່າງໆ ເຊັ່ນ ດັວລືສົງມີເປົ້ອຮັນຕໍ່ເມັດລືບສູງ ກາຣປຸກກັນແລະແກ້ໄຂບັນຫາໂຮຄແມລັງໄມ່ຄູກຕ້ອງ ເປັນດັນດັວລືສົງເປົ້ອພື້ນທີ່ສາມາດໃຊ້ປຸກເປົ້ອພື້ນທີ່ແນມ ຍາງພາຣາປຸກໃຫມ່ໄດ້ເປັນອ່າຍດີ ເຊັ່ນເດືອກກັບຂ້າວໂພດຫວານ ດັ່ງນັ້ນເກະຕຣາກທີ່ດີຍາງເກົ່າປຸກຍາງໃຫມ່ໃນໜ່ວຍ 1-3 ປີແຮກຈຶ່ງຄວາມໃຫ້ຄວາມສົນໃຈຕ່ອທລັກກາຣພລິຕໍດັວລືສົງທີ່ຄູກຕ້ອງ ເພື່ອໃຫ້ສາມາດປັບປຸງໃຫ້ເທັກໂນໂລຢີໄດ້ອ່າຍໆຄູກຕ້ອງແລະເໜາະສມ ຊຶ່ງຈະຍັງພລິຕໍດັວລືສົງໄດ້ພລິຕໍສູງ ມີຄຸນກາພົດ ເກີດຄວາມຍັງຍືນຫລັກກາຣທີ່ສຳຄັນຂອງກາຣປຸກດັວລືສົງແມ່ຍາງພາຣາປຸກໃຫມ່ມີຄັງຕ້ອປິນ໌

1. ແຫລ່ງປຸກ

1.1 ສກາພພື້ນທີ່ ດັວລືສົງເປົ້ອພື້ນທີ່ສາມາດປຸກໄດ້ທັງພື້ນທີ່ຮ່ານ ທີ່ຮ່ານເຊີງເຂົາ ແລະ ທີ່ດອນ ຊຶ່ງໄໝມີນ້ຳຂັ້ງໃນພື້ນທີ່ປຸກ ເນື່ອຈາກດັວລືສົງເປົ້ອພື້ນທີ່ໄໝທັນຕ່ອສກາພນ້ຳຂັ້ງ ຊຶ່ງຈະທຳໄໝກາຣເຈົ້າຕົບໂຕຫ້າແລະພລິຕໍດັລງ

1.2 ລັກສະນະດິນ ດິນທີ່ເໜາະສມສໍາຫຼວກກາຣປຸກດັວລືສົງນັ້ນ ຄວາມເປັນດິນຮ່ວ່າງຫຼືຮ່ວ່າງທ່າຍມີໜ້າດິນລືກ ມີກາຣະນາຍໜ້າດີ ເນື່ອດິນແໜ້ງໜ້າດິນໄໝຄວຽແນ່ນຫຼືຮ່ວ່າງ ໂດຍເຈັບພາຍອ່າຍ່າຍື່ງໃນໜ່ວຍລົງເຈີນເພື່ອສ້າງຜົກແລະໃນໜ່ວຍເກີບເກີຍພລິຕໍດິນຄວາມມີຄວາມເປັນກຣດອ່ອນຄືອມຄ່າຄວາມເປັນກຣດດ່າງອູ້ໃນໜ່ວຍ 5.5-6.5 ຊຶ່ງຈະເປັນໜ່ວຍທີ່ຮາຕຸອາຫາຮ່າທີ່ພື້ນຕ້ອງກາຣອູ້ໃນສກາພທີ່ເປັນປະໂຍ້ນຕ້ອດັວລືສົງມາກທີ່ສຸດ

1.3 ແຫລ່ງໜ້າ ພື້ນທີ່ປຸກຄວາມອູ້ໄກລືແຫລ່ງໜ້າເພື່ອຊ່ວຍແກ້ບັນຫາກາຣຂາດໜ້າເນື່ອຝັນທີ່ໜ່ວຍນານເກີນ

10 วัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วงเวลาอกรดออกถึงสร้างฝัก หรือในช่วงอายุ 30-70 วันหลังปลูก ซึ่งหากขาดน้ำในช่วงนี้จะทำให้ผลผลิตลดลงอย่างมาก

2. พันธุ์ถั่วลิสลง

ควรเลือกใช้พันธุ์ตามความต้องการใช้ประโยชน์คือ ถั่วลิสลงฝักสดใช้สำหรับการบริโภคเป็นถั่วต้ม ถั่วลิสลงฝักแห้งสำหรับการนำเอามาเมล็ดแห้งไปแปรรูป เพื่อวัตถุประสงค์ต่างๆ ในสภาพพื้นที่ที่มีฝนช่วงลั้นและค่อนข้างแห้งแล้ง ควรเลือกพันธุ์ อายุเก็บเกี่ยวสั้นหรือพันธุ์สำหรับบริโภคในรูปถั่วต้มสด

2.1 พันธุ์ถั่วลิสลงสำหรับใช้ในการบริโภคในรูปถั่วต้มสด

พันธุ์ สข.38 : อายุเก็บเกี่ยวฝักสด 85-90 วัน ฝักแก่เต็มที่ 95-105 วัน ติดฝักเป็นกระจุกที่โคนต้น เส้นลายฝักและจะงอยฝักเห็นได้ชัดเจน มี 3-4 เมล็ดต่อฝัก เยื่อหุ้มเมล็ดสีขาว ให้ผลผลิตฝักสด 510 กิโลกรัมต่อไร่

พันธุ์ขอนแก่น 60-2 : มีลักษณะเด่นคือ มีขนาดฝักยาวและโต ฝักค่อนข้างตรง ขนาดเมล็ดโดยกว่าพันธุ์ สข.38 อีกทั้งยังให้ผลผลิตฝักสดสูงกว่า พันธุ์ สข.38 มีลักษณะทรงตัน เป็นพุ่มตรง อายุเก็บเกี่ยวฝักสด 85-90 วัน ฝักแก่เต็มที่ 95-105 วัน ติดฝักเป็นกระจุกที่โคน เส้นลายฝักและจะงอยฝักเห็นได้ชัดเจน มี 3-4 เมล็ดต่อฝัก เยื่อหุ้มเมล็ดสีชมพู ให้ผลผลิตฝักสด 570 กิโลกรัมต่อไร่

2.2 พันธุ์ถั่วลิสลงสำหรับใช้ในรูปถั่วกระเทาะเปลือก

พันธุ์ไทนาน 9 : มีลักษณะเด่นคือ ให้ผลผลิตสูง เป็นตัวเข้ากับสภาพแวดล้อมได้ดี มีลักษณะทรงตันเป็นพุ่มตรง อายุเก็บเกี่ยว 95-105 วัน เส้นลายฝักเรียบ มี 2 เมล็ดต่อฝัก เยื่อหุ้มเมล็ดสีชมพู ให้ผลผลิตฝักแห้ง 260 กิโลกรัมต่อไร่

พันธุ์ขอนแก่น 60-1 : มีลักษณะเด่นคือ มีขนาดฝักและเมล็ดโดยกว่าพันธุ์ไทนาน 9 มีลักษณะทรงตัน เป็นพุ่มตรง อายุเก็บเกี่ยว 95-105 วัน ติดฝักเป็นกระจุกที่โคนต้น เส้นลายบนฝักชัดเจน มี 2 เมล็ดต่อฝัก เยื่อหุ้มเมล็ดสีชมพู ให้ผลฝักแห้ง 270 กิโลกรัมต่อไร่

พันธุ์ขอนแก่น 4 : มีลักษณะเด่นคือ มีขนาดฝักและเมล็ดโดยกว่าพันธุ์ขอนแก่น 60-2 สามารถใช้ได้ทั้งในรูปถั่วกระเทาะเปลือก และเพื่อบริโภคฝักต้มสด มีลักษณะทรงตันเป็นพุ่มตรง อายุเก็บเกี่ยวฝักสด 85-90 วัน ฝักแก่เต็มที่ 95-100 วัน ติดฝักเป็นกระจุกที่โคนต้น เส้นลายบนฝักชัดเจน มี 3-4 เมล็ดต่อฝัก เยื่อหุ้มเมล็ดสีชมพู ให้ผลผลิตฝักสด 590 กิโลกรัมต่อไร่ ผลผลิตฝักแห้ง 270 กิโลกรัมต่อไร่

พันธุ์ไทนาน 9 : มีลักษณะเด่นคือ มีเมล็ดโดยกว่าพันธุ์ไทนาน 60-1 ให้ผลผลิตสูง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในฤดูแล้งที่มีการให้น้ำชลประทาน มีลักษณะทรงตัน เป็นพุ่มกว้างตั้งตรงติดฝักเป็นกระจุกที่โคนต้น อายุเก็บเกี่ยว 90-110 วัน เส้นลายบนฝักชัด มี 2 เมล็ดต่อฝัก เยื่อหุ้มเมล็ดสีชมพูเข้ม ให้ผลผลิตฝักแห้ง 300 กิโลกรัมต่อไร่

3. ถั่วปูลูก

การตัดสินใจจะปลูกถั่วลิสลงเมื่อใดนั้น มีสิ่งที่ควรพิจารณาอยู่ 2 ประการด้วยกัน คือ

1) ประเภทพันธุ์ หากเลือกพันธุ์ประเภทสำหรับการบริโภคในรูปถั่วต้มสด ก็สามารถปลูกได้ทุกช่วงเวลาหากมีปริมาณน้ำเพียงพอตลอดฤดูปูลูก แต่ถ้าเลือกพันธุ์ประเภทกระเทาะเปลือก ควรเลือกช่วงเวลาปูลูกให้สามารถเก็บเกี่ยวผลผลิตได้ในช่วงหมุดฟันเพื่อสะดวกต่อการตากผลผลิต และหลีกเลี่ยงต่อการเข้าทำลายผลผลิตของเชื้อรากบางชนิด

2) ปริมาณน้ำฝนตลอดฤดูปูลูก โดยทั่วไปถั่วลิสลงมีความต้องการน้ำตลอดฤดูปูลูก หรือในช่วงระยะเวลา 90-120 วัน ดังนั้น จึงควรเลือกเวลาปูลูกให้มีปริมาณน้ำอย่างเพียงพอ

ถั่วปูลูกถั่วลิสลงในภาคใต้ผ่านตัววันตก ถั่วลิสลงกระเทาะเปลือกควรเริ่มปูลูกในปลายฤดูฝนตั้งแต่กลางเดือนตุลาคมถึงกลางเดือนกันยายน เพื่อที่จะสามารถเก็บเกี่ยวผลผลิตได้ในฤดูแล้ง คือ ในเดือนธันวาคมและมกราคม ส่วนถั่วลิสลงสำหรับฝักต้มสดนั้น สามารถเริ่มปูลูกตั้งแต่เดือนเมษายนถึงเดือนกันยายน ไม่ควรปูลูกหลังจากเดือนกันยายนไปแล้ว เนื่องจาก

ถ້າລືສົມໂຄກສະກະທບແລ້ງໃນຊ່ວງເດືອນ
ຮັນວາຄມກົງມືນາຄມໄດ້

ຖຸປຸກຄ້າລືສົມໃນການໃຫ້ຜ່ານວັນອອກ
ສໍາຫັບຄ້າລືສົມກະເທາະເປີເລັກ ສາມາຮັດ
ປຸກໄດ້ 2 ຂ່ວງ ຄູ້ ໃນຊ່ວງແຮກຕັ້ງແຕ່ກລາງ
ເດືອນພຸ່ມກາຄມກົງກລາງເດືອນມິຖຸນາຍັນ
ເພື່ອເກີນເກີຍວັດລົດລົດແລະຕາກພົດລົດໄດ້
ໃນຊ່ວງທີ່ຝັນມີປັບປຸງແລ້ງໃນເດືອນກັນຍາຍັນ
ແລະໃນຊ່ວງທີ່ສອງ ຄູ້ ເຮັມປຸກໃນກລາງເດືອນ
ກັນຍາຍັນ ເພື່ອໃຫ້ເກີນເກີຍໄວ້ໄດ້ໃນຊ່ວງຝັນແລ້ງ
ໃນເດືອນມິກຣາຄມ ສ່ວນຄ້າລືສົມສໍາຫັບຜັກຕຳມ
ນັ້ນ ສາມາຮັດປຸກໄດ້ທຸກເດືອນຕັ້ງແຕ່ເດືອນ
ມິຖຸນາຍັນດົງກລາງເດືອນກັນຍາຍັນ

4. ການເຕັມຍົມດິນ

4.1 ໃນພື້ນທີ່ທີ່ໄມ້ມົວໜີ້ພື້ນ ໄນຈໍາເປັນ
ຕົ້ນເຕັມຍົມດິນດ້ວຍການໄຄພຽນ ສາມາຮັດ
ທຳເພີ່ງທລຸມຕົ້ນໆ ແລ້ວຫຍອດເນັດປຸກ
ໄດ້ກັນທີ ແຕ່ຈະຕ້ອງທຳການດາຍຫຼັກ ແລະ
ພູນໂຄນຄ້າລືສົມເນື່ອອາຍຸປະມາດ 40 ວັນ

4.2 ໃນພື້ນທີ່ທີ່ມົວໜີ້ພື້ນແນ່ນ
ກວຣໄຄພຽນດິນລຶກ 10-20 ເຊັນຕີເມຕຣ
ປະມາດ 1-2 ຄັ້ງ ເພື່ອເປັນການທຳລາຍວັນພື້ນ
ທີ່ຂຶ້ນອູ້ຍໃນພື້ນທີ່ກ່ອນການປຸກ

4.3 ການປຸກໃນຖຸປຸກແລ້ງໂດຍໃຫ້ນ້ຳ

ຂລປະການຫລັງຈາກໄຄພຽນດິນ ຄວາຍກ່ອງປຸກ
ຄວາມກ່າວງຂອງລັນຮ່ວງຂຶ້ນອູ້ຍກັບເນື້ອດິນ ຄ້າດິນແນ່ນ
ກວຣໃຫ້ລັນຮ່ວງແຄນ ປະມາດ 60-100 ເຊັນຕີເມຕຣ
ປຸກຄ້າລືສົມໄດ້ 2 ແກ້ວ ຄ້າດິນມີກະຮະບາຍໜ້າດີ ອາຈະ
ຂ່າຍກ່າວງຂຶ້ນລຶງ 1.5 ເມຕຣ ທັງນີ້ຈະຕ້ອງໃຫ້ໜ້າສົມເຫັນໄປ
ໄດ້ຄື່ງກລາງຂອງລັນຮ່ວງ ແລະປຸກຄ້າລືສົມໄດ້ປະມາດ
3-4 ແກ້ວ

5. ການໃຫ້ປຸນເພື່ອແກ້ດ້ວຍເປັນກຣດຂອງດິນ

ກາຣໄສປຸນເພື່ອແກ້ດ້ວຍເປັນກຣດຂອງດິນ ງຶ່ງປຸນ
ທີ່ໃຫ້ນັ້ນມີຫລາຍໜິດແລະມີອັຕຣາກາຣໃໝ່ (ກີໂລກຣັມ/ໄຣ່)
ແຕກຕ່າງກັນໄປຕາມເນື້ອດິນດ້ວຍ ດັກຕາຮາງ

ກາຣໄສປຸນໃຫ້ວິທີ່ຫວ່ານໃຫ້ຫ້ວແປລັງ ແລ້ວໄກກລນ
ຄລຸກເຄລຳໃຫ້ເຂົ້າກັບດິນກ່ອນ ແລ້ວທີ່ໄວ້ 2-3 ສັປດາກໍ
ກ່ອນປຸກພື້ນແລະໄສປຸ່ຍ ທັງນີ້ເພື່ອໃຫ້ປຸນທຳປົກກິຈີຢາກນັ້ນ

ໜ່ວຍ : ກີໂລກຣັມຕ່ອໄຮ

ເນື້ອດິນ	pH 4.5 → 5.5			pH 5.5 → 6.5		
	ທີ່ປຸນ	ໂດໂລໄມ້	ປຸນຂາວ	ທີ່ປຸນ	ໂດໂລໄມ້	ປຸນຂາວ
ດິນກຣາຍແລະທຣາຍຮ່ວງ	200	180	150	240	220	180
ດິນຮ່ວງປັນກຣາຍ	320	290	240	520	470	390
ດິນຮ່ວງ	480	430	360	680	610	510
ດິນຮ່ວງຕະກອນ	600	540	450	800	720	600
ດິນຮ່ວງເໜື່ອຍ່າ	760	680	570	920	820	690

ดินหมุดก่อน หากใส่ปุ๋นพร้อมกับการใส่ปุ๋ย ปุ่นจะทำปฏิกิริยา กับปุ๋ย ทำให้ปุ๋ยจับตัวกันไม่สามารถปลดปล่อยธาตุอาหารให้แก่พืชได้

6. เมล็ดพันธุ์และการเตรียมเมล็ดพันธุ์

เมล็ดพันธุ์ที่ใช้ปลูกควรเป็นเมล็ดใหม่ มีความคงทนมากกว่า 75 เปอร์เซ็นต์ มีลักษณะตรงตามพันธุ์ การปลูกถั่วลิสงที่เป็นพันธุ์ปุ่นจะมีผลต่อการเก็บเกี่ยวที่ไม่พร้อมกัน และได้ผลผลิตที่มีคุณภาพต่ำ อัตราเมล็ดพันธุ์ที่ใช้ปลูกประมาณ 15-20 กิโลกรัม/ฟักแห้ง ต่อไร่

เมล็ดพันธุ์ที่เก็บไว้นานควรคลุกเมล็ดด้วยสารเคมีก่อนปลูกเพื่อป้องกันโรคต้นกล้าเน่าและโรคโコンเน่า เช่น แมนโคเชป หรือริดมิลเอ็นแซท 72 อัตรา 3 กรัมต่อเมล็ด 1 กิโลกรัม

7. การดูแลไโรโซเบียม

การคลุกไโรโซเบียมให้กับถั่วลิสงก่อนปลูก เป็นการทดสอบและประทัยดเวลาในการใส่ปุ๋ยในโตรเจนให้กับถั่วลิสง เขื้อไโรโซเบียมที่มีจำนวนอยู่ในปัจจุบันเป็นเชื้อแบบพง ซึ่งบรรจุอยู่ในถุงพลาสติกหนัก 200 กรัม (ราคาประมาณ 15-20 บาท) พอเพียงสำหรับใช้คลุกเมล็ดพันธุ์ถั่วลิสงหนัก 15 กิโลกรัม เพื่อปลูก

ในพื้นที่ 1 ไร่ การคลุกเขื้อไโรโซเบียมทำโดยเคล้าเมล็ดถั่วลิสงด้วยน้ำให้เมล็ดพอเปียกแล้วเทเขื้องคลุกให้ทั่ว เมล็ดที่คลุกเขื้อแล้วควรนำไปปลูกทันทีหรือจำเป็นต้องเก็บไว้ไม่ควรเก็บไว้นานเกิน 24 ชั่วโมง โดยเก็บไว้ในที่ร่ม และเก็บไว้ในภาชนะที่มีฝาปิดสนิท

ข้อควรระวังในการใช้เขื้อไโรโซเบียม ควรคำนึงถึงลักษณะต่างๆ ดังต่อไปนี้

- ใช้เขื้อไโรโซเบียมสำหรับถั่วลิสงเท่านั้น ไม่ควรนำเขื้อไโรโซเบียมของถั่วชนิดอื่นมาใช้กับถั่วลิสง ยกเว้นแต่จะได้รับคำแนะนำจากเจ้าหน้าที่ที่มีความรู้ทางด้านนี้เท่านั้น

- เมล็ดถั่วลิสงที่ทำการคลุกเขื้อแล้วควรเก็บไว้ในที่ร่ม โดยบรรจุในถุงพลาสติกหรือภาชนะที่ปิดมิดชิด ไม่ควรปล่อยให้เมล็ดถั่วลิสงที่ทำการคลุกเขื้อแล้วถูกแดดหรือตากแดดตากลมไว้ เพราะจะทำให้เขื้อตายได้

- ไม่ควรทิ้งเมล็ดถั่วลิสงที่คลุกเขื้อแล้วไว้ข้างคืน เพราะเมล็ดที่ทำการคลุกเขื้อแล้ว จะมีความชื้นซึ่งเพียงพอที่จะทำให้เมล็ดงอกได้ ดังนั้น ถ้าไม่ได้ทำการปลูกหรือปลูกไปแล้วแต่ดินไม่มีความชื้นพอที่จะทำให้เมล็ดถั่วลิสงงอก เมล็ดก็ไม่สามารถงอกต่อไปได้ ก็จะเป็นการทำลายความงอกของเมล็ดให้สูญเสียไป

- ไม่ควรปลูกเมื่อติดแห้งมากๆ หรือปลูกรอฝนควรจะปลูกหลังจากฝนตกใหม่ๆ ในขณะที่ดินมีความชื้นมากๆ หรือปลูกแล้วสามารถให้น้ำได้ทันที

- เมื่อหยดเมล็ดแล้วควรกลบเมล็ดทันทีเพื่อไม่ให้ถูกแดดรains เพราะจะทำให้เขื้อที่ติดเมล็ดอยู่ถูกแดดรains ให้ตายไปด้วย

- อย่าซื้อเขื้อไโรโซเบียมที่หมดอายุการใช้แล้ว เพราะถ้าซื้อที่หมดอายุแล้วจะทำให้การใช้เขื้อไม่ได้ผลดี เพราะไโรโซเบียมในเขื้อผงนั้นลดปริมาณลงมากแล้วอาจมีปริมาณไม่เพียงพอที่จะทำให้เกิดปมนในรากถ้าได้

8. อัตราประชากรและระยะปลูก

ใช้ระยะระหว่างแผล 40-60 เซนติเมตร ระยะระหว่างหลุม 10-20 เซนติเมตร มีจำนวนต้น 1-3 ต้นต่อหลุม ถั่วลิสงบางพันธุ์มีคำแนะนำที่เหมาะสม เช่น พันธุ์ไทยนา 9 ควรปลูกโดยใช้ระยะปลูกกระหว่างแผล 50 เซนติเมตร ระยะต้น 20 เซนติเมตร จำนวน 2 ต้นต่อหลุม ในขณะที่พันธุ์ขอนแก่น 60-1 สามารถปลูกในอัตราประชากรที่สูงขึ้นได้ โดยใช้ระยะปลูก

ระหว่างแท่ง 50 เซนติเมตร ระหว่างหลุม 10 เซนติเมตร จำนวน 1-3 ต้นต่อหลุม

ควรยอดเมล็ดลงในดินให้มีความลึกประมาณ 5-8 เซนติเมตร ถ้ายอดเมล็ดลึกเกิน 10 เซนติเมตร จะทำให้การอกรากของเมล็ดและการตั้งตัวของต้นกล้าไม่ดี

9. การดูแลรักษา

9.1 การให้น้ำ ถ้าลิสท์ปุ๋ยในถุงแล้งโดยให้น้ำชลประทาน ส่วนใหญ่จะเป็นการปลูกแบบยกร่อง โดยปล่อยน้ำไปตามร่องของแทบปุ๋ย จะมีช่วงการให้น้ำทุก 7-10 วันในเดือนแรกของการปลูก หลังจากนั้น การให้น้ำจะมีช่วงห่าง 10-15 วันต่อครั้ง หากถ้าลิสท์ขาดน้ำในช่วงออกดอกและลงเมล็ดหรือในระยะที่ถ้าลิสท์อยู่ในช่วงอายุ 30-60 วัน จะมีผลทำให้ถ้าลิสท์ฝักน้อยลง การปลูกถ้าลิสท์ในถุงฟุ่นควรระวังอย่าให้น้ำเข้าในพื้นที่ปุ๋ย เนื่องจากถ้าลิสท์ไม่ทนต่อสภาพน้ำเข้า โดยเฉพาะอย่างยิ่งพันธุ์ที่นาน 9 สข.38 และ ขอนแก่น 60-1 ถ้าหากปล่อยให้มีน้ำเข้าในพื้นที่ปุ๋ยนาน 2 วัน จะทำให้ผลผลิตลดลงมากกว่า 50 เปอร์เซ็นต์ และหากมีน้ำเข้านานมากกว่า 2 วัน จะทำให้ผลผลิตลดลงต่อไปอีกอย่างมาก อาจจะไม่สามารถกลับฟื้นตัวสู่สภาพเดิมได้หลังน้ำลด

9.2 การใส่ปุ๋ย เลือกชนิดของปุ๋ยและอัตราปุ๋ยตั้งน้ำ

ดินเหนียวลีดคำ ใส่ปุ๋ยเคมีสูตร 0-45-0 ในอัตรา 15-20 กิโลกรัมต่อไร่

ดินเหนียวสีน้ำตาล ใส่ปุ๋ยเคมีสูตร 12-24-12 ในอัตรา 20-30 กิโลกรัมต่อไร่

ดินร่วนทราย ใส่ปุ๋ยเคมีสูตร 12-24-12 ในอัตรา 20-30 กิโลกรัมต่อไร่

ดินทราย ใส่ปุ๋ยเคมีสูตร 0-30-0 (หินฟอสเฟต) ในอัตรา 50 กิโลกรัมต่อไร่ โดยห่วงแล้วพรวนดินกลบก่อนปลูกร่วมกับการใส่ปุ๋ยเคมีสูตร 13-13-21 อัตรา 20-30 กิโลกรัมต่อไร่

การใส่ปุ๋ยเคมีให้แก่ถ้าลิสท์นั้น สามารถกระทำได้ทั้งใส่ลงในพื้นที่ปุ๋ยแล้วพรวนดินกลบก่อนปลูก หรือใส่โดยรอยเข้าห้องแทบปุ๋ยแล้วพรวนดินกลบปุ๋ยในช่วงถ้าลิสท์อายุ 18-23 วันหลังปลูก

9.3 การเพิ่มธาตุอาหารให้แก่ถ้าลิสท์ นอกจากปุ๋ยที่ใส่ให้แล้ว ธาตุอาหารที่จำเป็นแก่ถ้าลิสท์อีกชนิดหนึ่ง คือ แคลเซียม เนื่องจากถ้าลิสท์ใช้แคลเซียมในการสร้างเมล็ด หากขาดแคลเซียมจะทำให้เมล็ดไม่เต็มฝักหรือเมล็ดลีบเล็กและเหี่ยว焉 รวมทั้งมี

อาการยอดของต้นอ่อนเน่าดำ ในพื้นที่ที่มีการใส่ปุ๋นเพื่อแก้ความเป็นกรดของดินแล้วนั้น ไม่จำเป็นต้องมีการเพิ่มธาตุแคลเซียมให้แก่ถั่วลิสลงอีก เนื่องจากปูนที่ใสลงไปนั้นมีแคลเซียมเป็นส่วนประกอบอยู่ด้วยแล้ว ส่วนในพื้นที่ที่ไม่มีการใส่ปุ๋นหรือเป็นพื้นที่ที่มีความเป็นกรดต่างสูงกว่า 5.5 สามารถเพิ่มธาตุอาหารแคลเซียมให้แก่ถั่วลิสลงได้อีก โดยการใส่ยิปซัม 50 กิโลกรัมต่อไร่ รอยลงบนต้นในขณะที่ถั่วลิสลงเริ่มออกดอก

9.4 การพรวน ควรทำการพรวนเดินโดยการพูนดินขึ้นมาทั้งสองด้านของสถาตันถั่วลิสลงในช่วงเวลาหลังจากถั่วลิสลงออกดอกแล้ว และก่อนลงเข็มหรือในช่วงอายุ 30-40 วันหลังปลูก ไม่ควรพูนดินให้กลบโคนต้น เพราะดินจะกระถางกึ่งแรก ทำให้การออกดอกและการติดฝักลดน้อยลง

10. การกำหนดอายุเก็บเกี่ยวผลผลิต

10.1 การนับอายุ โดยทั่วไป ถั่วลิสจะมีอายุเก็บเกี่ยวประมาณ 100-110 วัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับพันธุ์ดูบลูก สภาพน้ำ และสภาพดินฟ้าอากาศ อายุเก็บเกี่ยวที่เหมาะสมของพันธุ์ไทยนาน 9 และ สข.38 ในฤดูแล้ง

คือ 67-81 วัน และ 74 วันหลังดอกบาน และในฤดูฝนคือ 74 วันและ 67 วันหลังดอกบานตามลำดับ ซึ่งจะให้ทั้งผลผลิตและคุณภาพสูงสุด นอกจากนี้ ไม่ควรปล่อยให้ถั่วลิส 2 พันธุ์มีอายุเกิน 80 วัน และ 70 วัน หลังเข้มสัมผัสดิน ตามลำดับ

10.2 การสังเกตสีของเปลือกฝักด้านใน โดยทำการสุมถอนต้นถั่วลิสจากหลายๆ จุดในแปลง แล้วสังเกตด้านในของเปลือกฝัก ซึ่งหากถึงอายุเก็บเกี่ยวที่เหมาะสมแล้ว สีของเปลือกฝักด้านในส่วนใหญ่จะเปลี่ยนจากสีขาวเป็นสีน้ำตาลดำ และหากพบว่ามีเบอร์เช็นต์ของฝักแก่ 60-80 เบอร์เช็นต์ ก็สามารถเก็บเกี่ยวผลผลิตในแปลงได้

11. การเก็บเกี่ยวและวิทยาการหลังจากเก็บเกี่ยว

การถอนต้นถั่วลิสเมื่อถั่วลิสแก่พร้อมที่จะทำการเก็บเกี่ยวได้แล้ว ให้ถอนต้นถั่วลิสที่ละหลุม ควรจะยกโคนต้นก่อนแล้วดึงขึ้นมาช้าๆ เพื่อไม่ให้ฝักขาดอยู่ในดิน เยียดตัวที่ติดมากออกเสียก่อน แล้ววางหงายให้ฝักลอยอยู่บนต้น ไม่ควรให้ฝักสัมผัสดิน

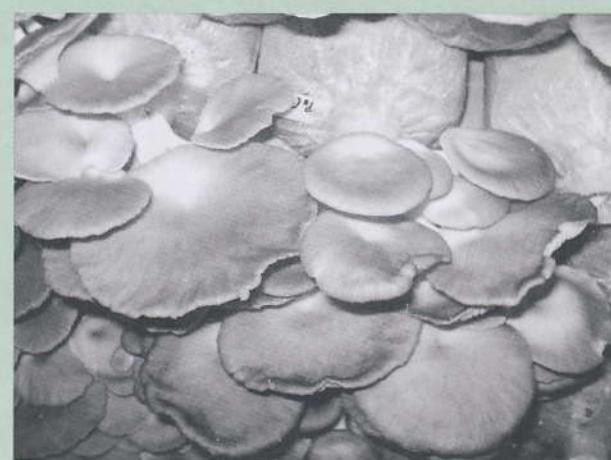
เห็ดนางรม

สายพันธุ์กีเเห่มะลิใบภาคใต้

ลักษณะ สุกี้ทรา / สวพ.8

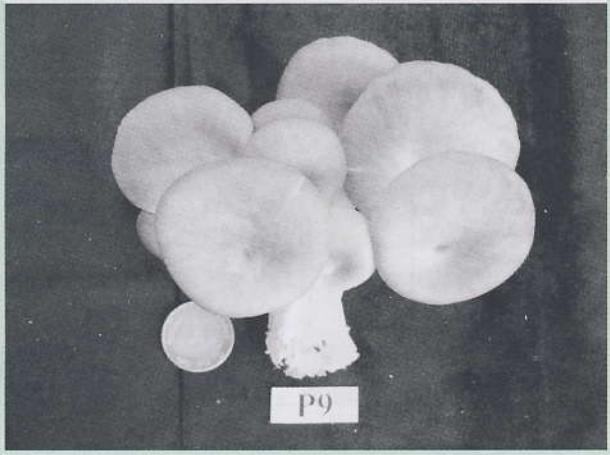
เมื่อพูดถึงเห็ดไม้มีคราที่จะไม่รู้จัก มีเห็ดทั้งที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ และเห็ดที่มีการเพาะเป็นการค้า สำหรับเห็ดที่นิยมรับประทานกันมาก ได้แก่ เห็ดนางฟ้า เห็ดหอม เห็ดฟาง และเห็ดนางรม ในที่นี่จะพูดถึงเห็ดนางรม (*Pleurotus ostreatus* (Fr.) Kummer) ซึ่งมีถิ่นกำเนิดแถบยุโรป สามารถเจริญเติบโตได้ดีในเขตอุ่น เมื่อนำมาเพาะในประเทศไทย พบว่าเห็ดนางรมสามารถปรับตัวได้ดีและเป็นที่รู้จักกันอย่างแพร่หลาย ในปัจจุบันเห็ดนางรมเป็นเห็ดที่นิยมบริโภคกันเป็นอย่างมาก ทั้งนี้เนื่องจากมีลักษณะคล้ายเห็ดขอนขาว และมีคุณค่าทางอาหารสูง มีรสชาติหอมหวาน เนื้อเห็ดไม่เหนียวและยังมีสารบางอย่างที่มีสรรพคุณเป็นยาวยาโรค จึงนิยมผลิตเพื่อบริโภคกันมาก

เห็ดนางรมขึ้นเชื่อว่าเป็นเห็ดที่มีคุณค่าทางอาหารสูง โดยเฉพาะโปรตีน คาร์บอไฮเดรต วิตามิน และธาตุอาหารหลายชนิด เช่น แคลเซียม ฟอสฟอรัส بوتاسيyum ให้พลังงานค่อนข้างสูง มีวิตามินบี1 และบี2 สูงกว่าเห็ดชนิดอื่น และยังมีกรดโฟลิกสูงกว่าเนื้อสัตว์และพืชผัก ช่วยป้องกันรักษาโรคโลหิตจางได้ จึงเหมาะสมสำหรับผู้ป่วยโรคเบาหวานและความดันโลหิตสูง และมีปริมาณโซเดียมต่ำจึงใช้เป็นอาหารสำหรับผู้ที่ป่วยเป็นโรคหัวใจและโรคไตอักเสบ โดยทั่วไปนิยมน้ำมูกะบกอบอาหารได้หลายชนิด เนื่องจากเห็ดนางรมมีเนื้อที่หนานุ่ม จึงนิยมนำมาปรุงอาหารประเภทต้มยำ นึ่งจิ้นน้ำพริก ใส่แกงหน่อไม้ และทำเป็นคำหรือผัดก็ได้ และนอกจากจะนิยมบริโภคแบบสดแล้วยังนิยมแปรรูป เช่น แห้งเห็ด เห็ดแัดเดียว หรือแม้กระทั่งนำมาทำในรูปของขนมขบเคี้ยว เช่น ขนมนางเลือดหน้าเห็ด ซึ่งอาจจะตัดแปลงทำได้อีกหลายรูปแบบด้วยกันขึ้นอยู่กับความต้องการของผู้บริโภคเป็นสำคัญ ซึ่งการแปรรูป

เห็ดนางรมยังเป็นการเพิ่มมูลค่าให้กับเห็ดและยังเป็นการแก้ไขปัญหาผลิตล้นตลาดได้อีกด้วย

ปัจจุบันมีการเพาะเห็ดชนิดนี้ทั่วทุกภาคของประเทศไทย โดยสายพันธุ์เห็ดที่ใช้เพาะมีความหลากหลายในแต่ละพื้นที่ มีทั้งที่มีการเพาะแบบที่เป็นฟาร์มเห็ดในที่โล่งแจ้ง และที่มีการทำฟาร์มเห็ดในพื้นที่ที่เป็นสวนยางพารา ซึ่งการเพาะแบบนี้จะทำให้โรงเพาะเห็ดมีร่มเงามากขึ้นเหมาะสมกับการเพาะในช่วงที่เป็นฤดูร้อนของภาคใต้ โดยที่สภาพภูมิอากาศของภาคใต้แตกต่างจากภาคอื่นๆ กล่าวคือ ไม่มีฤดูหนาว และมีฝนตกชุก และสภาพความชื้นค่อนข้างสูง ดังนั้น การเลือกสายพันธุ์เห็ดจึงนับได้ว่ามีความสำคัญมาก เป็นอันดับต้นๆ ของการเพาะในแต่ละพื้นที่ สำหรับการคัดเลือกสายพันธุ์เห็ดนางรมนั้น ก่อนอื่นจำเป็นต้องมีการนำเห็ดสายพันธุ์ต่างๆ มาทำการเพาะในพื้นที่ภาคใต้ ทั้งในช่วงฤดูร้อนและฤดูฝนของภาคใต้ เพื่อเป็นการเพาะทดสอบหาว่าเห็ดสายพันธุ์ใดมีการเจริญของเส้นใยและให้ผลผลิตสูงที่สุด สำหรับการเพาะทดสอบในพื้นที่จังหวัดสงขลา จากการนำสายพันธุ์เห็ดนางรมจากศูนย์

P9

เพาะพันธุ์เขือเห็ด จำนวน 8 สายพันธุ์ และจากพันธุ์การค้า จำนวน 2 สายพันธุ์ ซึ่งได้มาจากจังหวัดราชบุรี (P9) และสงขลา (P10)

จากการเพาะทดสอบเห็ดนางรมในพื้นที่จังหวัดสงขลาทั้ง 10 สายพันธุ์ พบว่า สายพันธุ์การค้าที่ได้จากฟาร์มเกษตรกรในจังหวัดราชบุรี (P9) ให้ผลผลิตดีที่สุด กว่าสายพันธุ์อื่นๆ สามารถทนต่อสภาพร้อนชื้นของอากาศในพื้นที่ภาคใต้ได้เป็นอย่างดี ทั้งในแง่ของปริมาณผลผลิตและคุณภาพของผลผลิต ให้ลักษณะตรงตามสายพันธุ์ คือ มีลักษณะหมวดอกสีเทาเข้ม ก้านดอกสีขาว และมีการออกดอกเป็นกลุ่มดอก ในแต่ละกลุ่มดอกมีประมาณ 10-15 ดอก ซึ่งจัดได้ว่าเป็นพันธุ์ที่ตลาดผู้บริโภcm มีความต้องการ นอกจากนี้ยังพบว่าสายพันธุ์นี้ยังเป็นพันธุ์ที่มีการเจริญของเส้นใยดี เส้นใยสามารถเจริญได้เต็มถุงเพาะเร็วกว่าสายพันธุ์อื่นๆ ซึ่งจัดได้ว่าเป็นพันธุ์ที่สามารถแข่งขันกับเชื้อราชนิดอื่นได้ดี ทำให้เกิดการปนเปื้อนได้น้อย จึงส่งผลให้มีปริมาณผลผลิตสูงกว่าสายพันธุ์อื่นๆ จัดได้ว่าเป็นพันธุ์ที่เกษตรกรผู้เพาะเห็ด มีความต้องการค่อนข้างสูง นอกจากจะดำเนินถึงความต้องการของผู้บริโภคแล้ว ยังเป็นสายพันธุ์ที่เหมาะสมกับสภาพภูมิอากาศของภาคใต้อีกด้วย

อย่างไรก็ตามเกษตรกรผู้เพาะเห็ดนางรมส่วนใหญ่ก็จะทำเป็นรายได้เสริมจากการกรีดยาง จะมีเกษตรกรเพียงไม่กี่รายที่มีรายได้หลักจากการเพาะเห็ด ดังนั้นการคัดเลือกสายพันธุ์ที่เหมาะสมกับการเพาะทางภาคใต้จึงเป็นปัจจัยสำคัญในการเพาะเห็ดให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น เพื่อให้เกษตรกรมีรายได้เสริมจากการเพาะเห็ดเพิ่มสูงขึ้น ส่งผลให้เกษตรมีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น แต่ทั้งนี้หากมีเกษตรกรสนใจในการเพาะเห็ดเพื่อเป็นรายได้เสริมให้กับครอบครัว จะเป็นต้องมีการศึกษาตลาดเพื่อรับการผลิตเห็ดที่ได้จากฟาร์มด้วย เนื่องจากเห็ดนางรมเป็นเห็ดที่มีการเน่าเสียได้ง่าย เก็บรักษาได้ภายในระยะเวลาอันสั้น ดังนั้นตลาดจึงจัดได้ว่าเป็นปัจจัยที่สำคัญต่อการผลิตเห็ดนางรม เช่นเดียวกับการคัดเลือกสายพันธุ์เห็ดนางรมที่เหมาะสม

เรื่องดิน...ดิน

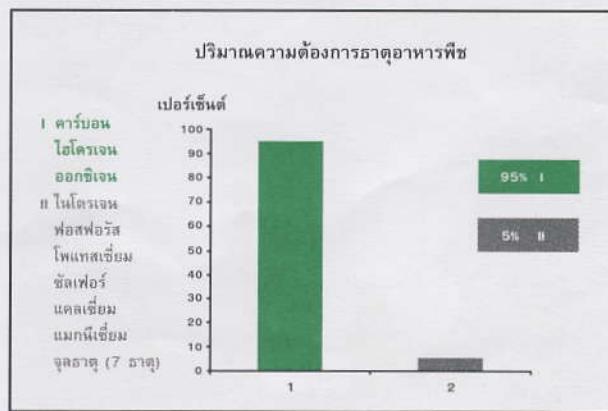
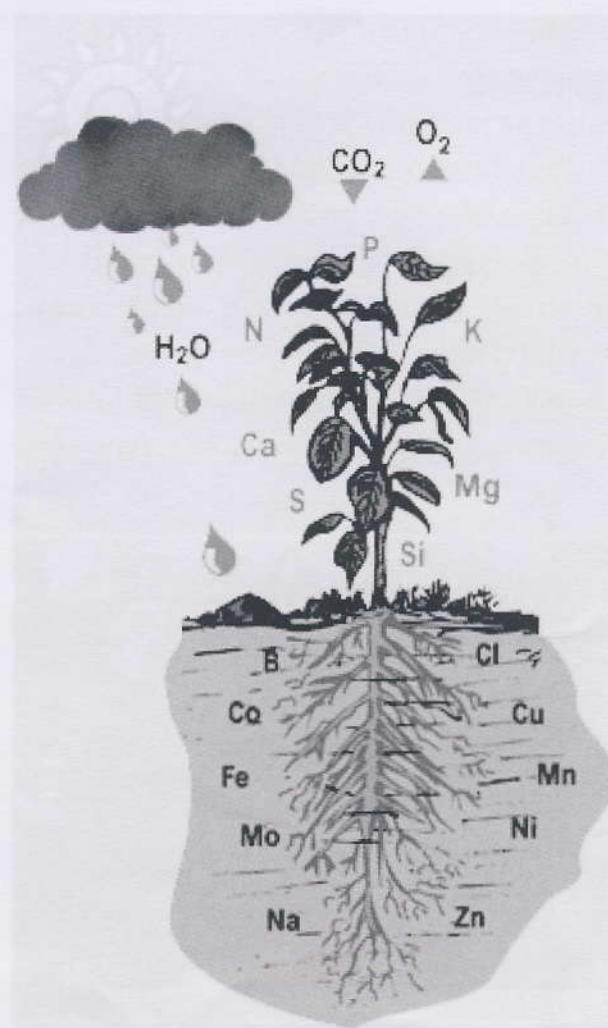
และแร่ธาตุอาหารพืช

อนงค์ สุขสวัสดิ์ / สวพ.8

ท้าวความถึงตอนที่แล้วท่านได้ส่งตัวอย่างดินเพื่อให้ห้องปฏิบัติการวิเคราะห์คุณสมบัติของดินและแร่ธาตุอาหารพืชในดิน เมื่อได้ผลวิเคราะห์แล้วต้องนำมาแปลผลว่าดินมีความอุดมสมบูรณ์มากน้อยเพียงใด ซึ่งจะเกี่ยวพันกับปริมาณแร่ธาตุอาหารในพืชในดินและคุณสมบัติดินบางประการที่ควบคุมความเป็นประโยชน์ของแร่ธาตุอาหารพืชเหล่านี้ จึงจำเป็นต้องทำความเข้าใจเกี่ยวกับธาตุอาหารพืชในเมืองต้นก่อน

**ธาตุอาหารที่จำเป็นสำหรับพืชมีกี่ชนิด
อะไรบ้าง?**

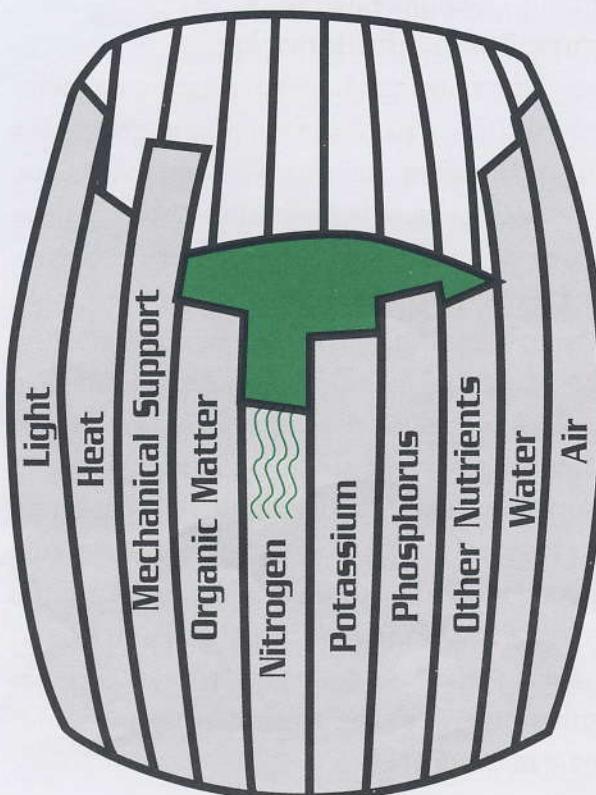
ธาตุที่จำเป็นต่อการเจริญเติบโตของพืชส่วนใหญ่มี 16 ธาตุ มีแหล่งที่มาแยกได้ 2 แหล่งใหญ่ๆ แหล่งแรก มี 3 ธาตุได้มาจากน้ำและอากาศได้แก่ คาร์บอน ไฮโดรเจน และออกซิเจน ซึ่งเป็นองค์ประกอบส่วนใหญ่ของพืชคิดเป็น 95-99.5% ของมวลพืชทั้งหมด แหล่งที่ 2 มี 13 ธาตุ เป็นแร่ธาตุที่มาจากดินมีเพียง 0.5-5% ของมวลพืชทั้งหมดเท่านั้น ธาตุอาหารจากแหล่งที่ 2 นี้ จะมีบทบาทสำคัญมากต่อการเจริญเติบโตและเพิ่มผลผลิตของพืช จะเห็นได้ว่าธรรมชาติได้ช่วยเหลือเราเลี้ยงเป็นส่วนใหญ่ มนุษย์จะเข้าไปเกี่ยวข้องในส่วนของธาตุอาหารจากแหล่งที่ 2 ที่มาจากดินเท่านั้นเมื่อประเมินอย่างคร่าวๆ มนุษย์จะเข้าไปเกี่ยวข้องในน้ำจะเกิน 1% ซึ่งส่วนนี้จะเป็นส่วนที่สำคัญยิ่งต่อการผลิตพืช เช่น การใส่ปุ๋ย การปรับปรุงดินให้พืชได้รับธาตุอาหารจากดินที่เหมาะสม เป็นต้น ธาตุทั้ง 16 ธาตุที่กล่าวมานี้มีความจำเป็นต่อการเจริญเติบโตของพืชเท่าเทียมกัน จะขาดธาตุใดธาตุหนึ่งไม่ได้ ถ้าขาดธาตุธาตุหนึ่งหรือมีแต่ไม่เพียงพอ ธาตุนั้นจะเป็นตัวจำกัดการเจริญเติบโตของพืชทันที เปรียบเหมือนถังใส่น้ำที่ทำมาจากซีเมนต์ ธาตุอาหารที่ขาดหรือมีไม่เพียงพอ หรือเหมือนถังน้ำในถังน้ำในถังเปรียบเสมือนการเจริญเติบโตของพืช ธาตุอาหารพืชจากแหล่งที่ 2 ที่ได้มาจากดินนี้จะเรียกว่า “แร่ธาตุอาหารพืช” ก็ได้น่องจากว่าเป็นธาตุที่อยู่ในดินทั้ง 13 ธาตุนี้ ยังแบ่งตามปริมาณที่พืชต้องการได้เป็น 3 กลุ่ม คือ กลุ่มที่ 1 เรียกว่า “ธาตุอาหารหลัก” มี 3 ธาตุ

ได้แก่ ในโตรเจน ฟอสฟอรัส และโป๊ปแตลเชียม พืชต้องการในปริมาณมากที่สุด กลุ่มที่ 2 เรียกว่า “ธาตุอาหารรอง” ได้แก่ กำมะถัน แคลเซียม และแมกนีเซียม พืชต้องการในปริมาณที่รองลงมา และกลุ่มที่ 3 เรียกว่า “ธาตุอาหารที่พืชใช้น้อย” หรือ “จุลธาตุ” มีอยู่ 7 ธาตุ ได้แก่ เหล็ก สังกะสี คลอไรด์ โมลิบเดียม แมงกานีส ทองแดง และไบรอน พืชต้องการในปริมาณน้อยมากๆ ถ้ามีมากเกินไปจะเป็นพิษต่อพืชได้

พืชต้องการแร่ธาตุอาหารจากดินมากน้อยต่างกันอย่างไร?

ดังที่กล่าวมาข้างต้นแล้วว่า แร่ธาตุอาหารพืชที่มีแหล่งมาจากการหัก 13 ธาตุ ทุกธาตุจำเป็นต่อพืชเท่าเทียมกัน แต่ต้องการในปริมาณที่ไม่เท่ากัน กลุ่มที่ 1 “ธาตุอาหารหลัก” พืชต้องการในปริมาณที่มากที่สุด กลุ่มที่ 2 “ธาตุอาหารรอง” พืชต้องการในปริมาณที่มากรองลงมา และกลุ่มที่ 3 “ธาตุอาหารที่พืชใช้น้อย” หรือ “จุลธาตุ” พืชต้องการน้อยมากถ้ามีมากเกินไปจะเป็นพิษต่อพืช ถ้าเปรียบเทียบในเชิงอุปมาอุปมาสัยถึงปริมาณ แร่ธาตุอาหารที่พืชต้องการแตกต่างกันเปรียบเหมือน ข้าวราดแกง แล้วมีน้ำพริก 1 ถ้วยเล็กๆ ปริมาณของ ข้าวสายเปรียบเหมือนธาตุอาหารหลัก ปริมาณแกงที่รอดเปรียบเหมือนธาตุอาหารรอง และน้ำพริกถ้วยเล็กๆ เปรียบเหมือนธาตุอาหารที่พืชใช้น้อยตามปริมาณลัดส่วนของกลุ่มธาตุอาหารที่พืชต้องการ

ใบเดบมีแร่ธาตุอาหารกั้ง 3 กลุ่มเพียงพอหรือไม่?

ขอเริ่มตั้งแต่เดินที่อยู่ในป่าไม้ที่อุดมสมบูรณ์ ต้นไม้ที่มีรากขยายลึกลงไปในดินจะดูดแร่ธาตุจากดินมาเก็บไว้ที่ต้น กิ่งก้าน และใบ เมื่อกิ่งและใบร่วงลงมาทับดินเป็นอินทรีย์ตุณในดิน ธาตุอาหารจะถูกเก็บไว้ในอินทรีย์ตุณที่ทับดินกันอยู่ในดิน จึงทำให้ต้นไม้ในป่ามีความอุดมสมบูรณ์ มีธาตุอาหารอยู่ครบถ้วนและเพียงพอ ถ้าเปิดป่าทำการเพาะปลูกพืชชนิดอื่นทรีย์ตุณเหล่านี้จะถูกทำลายโดยถลายอย่างรวดเร็ว ธาตุอาหารที่เก็บไว้จะถูกปลดปล่อยออกมานั่นเอง น้ำฝนจะนำธาตุเหล่านี้ไปจากดิน การปลูกพืชในสมัยโบราณ เช่น การทำสวนผลไม้ จะเป็นการปลูกแบบผสมผสานหลายชนิดและหนาแน่นมีลักษณะคล้ายป่าไม้ ประกอบกับใช้พันธุ์พืชที่เป็นพันธุ์พื้นเมืองดั้งเดิมที่ต้องการแร่ธาตุอาหารน้อยให้ผลผลิตไม่สูงมากนัก แต่ก็ต่างกับในปัจจุบันที่ส่วนใหญ่จะปลูกพืชเชิงเดียวประกอบกับพันธุ์พืชที่ปลูกเป็นพันธุ์ที่ได้ปรับปรุงพันธุ์เพื่อให้ได้ผลผลิตสูงและมีคุณภาพดี ซึ่งแน่นอนว่าต้องการธาตุอาหารมากกว่าเดิม และดินที่ปลูกพืชไปนาน ๆ ไม่ได้มีการปรับปรุงดินนี้เลื่อนໂගร่องลงด้วย ดังนั้น ในปัจจุบันนี้แร่ธาตุอาหารในดินแต่เพียงอย่างเดียวอาจจะเพียงพอต่อการเจริญเติบโตของพืชอย่างช้าๆ และดำเนิร์ชีวิตอยู่ได้ แต่ไม่สมบูรณ์เพียงพอที่จะให้ผลผลิตสูงได้ เนื่องจากมีธาตุอาหารบางธาตุไม่เพียงพอ

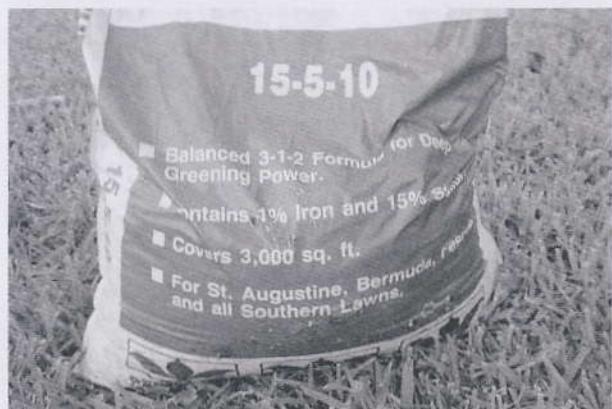

ราดอาหารกลุ่มไนโภงพอ?

ในเดือนโดยทั่วไปแล้วธาตุอาหารในกลุ่มที่ 1 คือ ธาตุอาหารหลักมี 3 ธาตุ ได้แก่ ในโทรศัพท์ พอสฟอรัส และโพแทสเซียม มากจะไม่เพียงพอต่อการเจริญเติบโต ที่สมบูรณ์ของพืช เนื่องจากพืชต้องการในปริมาณมาก โดยเฉพาะในโทรศัพท์เชื่อว่าดินโดยทั่วไปจะมีไม่เพียงพอ จึงเป็นที่มาของปุ๋ยเคมีซึ่งจะมีธาตุอาหารหลักอยู่ หนึ่ง หรือสองหรือทั้งสามธาตุ เป็นต้น เช่น 46-0-0, 16-20-0, 15-15-15 ความต้องการธาตุแต่ละธาตุใน “ธาตุอาหารหลัก” ของพืชแต่ละชนิดก็ไม่เท่ากัน จึงเป็นที่มาของปุ๋ยเคมีสูตรต่างๆ

สมบัติของดินมีผลต่อแร่ธาตุอาหาร ในดินหรือไม่?

ถึงแม้นว่าดินจะเป็นแหล่งที่เกิดแร่ธาตุอาหารพืช เพื่อให้พืชนำไปใช้ แต่ดินมิใช่เป็นเพียงแค่ถังสำหรับเก็บธาตุอาหารเท่านั้น ดินเปรียบเสมือนสื่อมีหัวใจที่สามารถควบคุมการปลดปล่อยและความเป็นประโยชน์ของธาตุอาหารให้กับพืชซึ่งขึ้นอยู่กับสมบัติของดิน ที่สำคัญได้แก่ ความเป็นกรดเป็นด่าง (pH) ปริมาณอินทรีย์ตากในดิน

และความชื้นในดิน เป็นต้น ความเป็นกรดเป็นด่างของดิน เป็นกลไกที่สำคัญที่ควบคุมความเป็นประโยชน์ของธาตุอาหารในดินโดยเฉพาะธาตุอาหารในกลุ่มที่ 3 (ธาตุอาหารที่พืชใช้น้อยที่สุด) ถ้าดินเป็นกรดหรือเป็นด่างมากเกินไปจะทำให้ธาตุอาหารบางธาตุตกตะกอน ไม่ละลายออกมายังพืชให้พืชใช้ประโยชน์ได้ ดังนั้น ในบางกรณี เราจึงจำเป็นต้องมีการปรับปรุงดินด้วย

ถ้าเมื่อราดอาหารพิชที่เหมาะสมแล้ว จำเป็นต้องใช้ออร์โนนหรืออาหารเสริมตามที่มีการโฆษณาแก้ไขหรือไม่?

โดยธรรมชาติแล้วพืชจะเจริญเติบโตและให้ผลผลิตที่มีคุณภาพที่ดีเมื่อปัจจัยที่สำคัญอยู่ 2 อย่าง คือ ลักษณะทางพันธุกรรมของพืชนั้นๆ กับสภาพแวดล้อม ถ้าพันธุ์ดี มีการจัดการธาตุอาหารให้เหมาะสม เช่นใส่ปุ๋ย ป้องกันกำจัดโรคแมลงและวัชพืช ให้น้ำเพียงพอ แน่นอนว่าผลผลิตย่อมมีคุณภาพดีโดยไม่จำเป็นต้องใช้ออร์โนนหรืออาหารเสริมเลย เปรียบเสมือนสาวสวยที่มีนัยตាមหวาน (สวยงามชาติ) ความสวยงามและมีนัยตាមหวานเปรียบเสมือนพืชที่มีสายพันธุ์ดี ถ้าเรอรับประทานอาหารที่เหมาะสมเพียงพอ ออกกำลังกายที่ดี มีอารมณ์แจ่มใส แน่นอนว่าความสวยงามมีนัยตាមหวานยังคงอยู่กับเธอไปอีกนานโดยไม่ต้องอาศัยออร์โนนหรืออาหารเสริมหรือลิ่งปูงแต่งอีกเลย (หมายถึงสวยงามอย่างเป็นธรรมชาติ) แต่ในทางกลับกัน ถ้าให้เธอทานเข้าวันละเพียง 1 งานเมื่อเวลาผ่านไป 3 เดือน ท่านคงคิดว่าเธออังคงความสวยงามมีนัยตាមหวานอยู่หรือไม่? พืชก็เป็นเช่นเดียวกัน

ผลการวิเคราะห์ดินบอกอะไร?

ผลการวิเคราะห์ดินจะสามารถแปลผลออกมายัง 2-3 ประเด็น เช่น ดินมีความอุดมสมบูรณ์มากน้อยเพียงใด? มีธาตุอาหารที่มักจะขาดแคลนอยู่เท่าใด? ดินมีปัญหาต่อการเจริญเติบโตของพืชหรือไม่? ในการแปลผลค่าวิเคราะห์ดิน มีรายละเอียดอยู่มากที่ไม่สามารถอธิบายให้เข้าใจอย่างถูกต้อง ได้ เมื่อ สวพ. 8 วิเคราะห์ดิน เสร็จแล้วจะแนบ “คู่มือการแปลผลค่าวิเคราะห์ดิน” มา กับผลการวิเคราะห์ด้วย ขอให้ทำความเข้าใจกับคู่มือนี้ด้วย ในเบื้องต้นนี้จะขอเน้นทำความเข้าใจกับการแปลผลในส่วนของธาตุอาหารพืช ได้แก่ ในโทรศัพท์ พอสฟอรัส โพแทสเซียม แคลเซียม และแมกนีเซียม ถ้าเกี่ยบผลการวิเคราะห์กับคู่มือแล้วผลการประเมินออกมาว่า “ขาดแคลน” จะเป็นต้องใส่ธาตุนั้นให้กับพืช ถ้าประเมินว่า “ต่ำ” ควรหรือจำเป็นต้องใส่ถ้าผลประเมิน “ปานกลาง” อาจจะใส่ 1 ครั้งต่อ 2-3 ฤดูปลูกถ้า “เพียงพอ” ไม่จำเป็นต้องใส่ทั้งหมดนี้มีอยู่ใน “คู่มือการแปลผลการวิเคราะห์ดิน” ของ สวพ. 8 แล้ว

การรับรองแหล่งผลิตพืช

ธนกร โภมณี และไฟโรจน์ สุวรรณจินดา / สวพ.8

ย้อนหลังไปหลายปีก่อน ก่อนที่จะมีการจัดตั้งองค์กรค้าโลกขึ้นมาเมื่อวันที่ 1 มกราคม 2538 การค้าขายระหว่างประเทศ โดยเฉพาะสินค้าเกษตร ประเทศไทยซึ่งส่วนใหญ่เป็นประเทศไทยที่พัฒนาแล้ว มีกำลังซื้อและมีอำนาจต่อรอง ใช้มาตรการทางภาษีมากีดกันสินค้าเกษตรจากประเทศคู่ค้า ซึ่งส่วนใหญ่เป็นประเทศกำลังพัฒนา ด้อยพัฒนา ไม่มีอำนาจต่อรอง โดยตั้งอัตราภาษีขาเข้าไว้สูง ทั้งนี้เพื่อเป็นการช่วยเหลือเกษตรกรของตนเองให้อยู่รอด ทำให้ประเทศไทยคู่ค้าได้รับผลกระทบอย่างมาก จึงได้มีการประชุมร่วมกันหลายครั้ง ในที่สุดได้มีการจัดตั้งองค์กรค้าโลกขึ้นมาเพื่อทำหน้าที่ดูแลการค้าโลกให้เป็นไปโดยเสรีและเป็นธรรม

“ไม่ได้ด้วยเลห์ก์เอาด้วยกลย” สำนวนไทยล้วนนำมาใช้ได้ที่เดียว เพราะแม้ว่าจะมีองค์กรค้าโลกแล้ว แต่การกีดกันก็ยังไม่หมดไป เมื่อหามการใช้มาตรการด้านภาษี ประเทศไทยซึ่งส่วนใหญ่เป็นประเทศคู่ค้ากันมาใช้มาตรการด้านอื่นแทน มาตรการหนึ่งที่หลายประเทศนำมาใช้กันในปัจจุบันคือมาตรการด้านสุอนามัย ที่เน้นความปลอดภัยของผู้บริโภคและความเป็นมิตรกับลิงแวดล้อม เป็นสำคัญ หลายประเทศได้ตั้งมาตรฐาน เกณฑ์ ข้อกติกา ขึ้นมาให้ประเทศไทยค้าปฏิบัติ ทั้งแบบสมัครใจ และแบบบังคับ ซึ่งประเทศไทยไม่มีทางเลือกอื่น หากยังคิดจะค้าขายกับประเทศเหล่านั้น (เพราะต้องการเงิน) ต้องปฏิบัติตามที่เขากำหนด

มาตรฐาน เกณฑ์ ข้อกติกา ที่ประเทศไทยซึ่งแต่ละประเทศตั้งขึ้นนั้นมีความแตกต่างกันไปในรายละเอียด ปลีกย่อย แต่ก็สามารถสรุปโดยรวมได้คล้ายๆ กันคือ สินค้าเกษตร อาหาร ที่จะนำเข้าไปขายได้ ต้องผ่านการตรวจและได้รับการรับรอง (จากหน่วยงานที่ได้รับการยอมรับ) ว่าสินค้าเกษตร อาหาร น้ำดื่มปลอดภัยในเรื่องสารพิษตกค้าง โรคแมลง สิ่งปนเปื้อน เช่น จุลทรรศน์ที่ก่อให้เกิดโรค สารโลหะหนักรที่เป็นพิษต่างๆ หรือได้มาตรฐานตามที่ประเทศไทยเหล่านั้นกำหนด

มีฉะนั้นก็ไม่สามารถที่จะส่งสินค้าเกษตร อาหาร เข้าไปขายได้ ประเทศไทยซึ่งเป็นประเทศเกษตรกรรม และยังจำเป็นต้องทำการค้าขายกับต่างประเทศโดยการส่งออกสินค้าเกษตร อาหาร เพื่อนำเงินตราจากประเทศคู่ซึ่งมาใช้ในการพัฒนาประเทศ ก็หลีกหนีไม่พ้นที่จะต้องปฏิบัติตามมาตรฐาน เกณฑ์ ข้อกติกาที่มี

รัฐบาลจึงได้ประกาศให้ปี 2547 เป็นปีอาหารปลอดภัย กำหนดให้อาหารต้องมีความปลอดภัยทุกขั้นตอนการผลิต ตั้งแต่ในเรือนถึงมือผู้บริโภคและตั้งเป้าจะทำให้ประเทศไทยเป็นเครื่องของโลก พร้อมทั้งมอบหมายให้กระทรวงต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง นำนโยบายดังกล่าวไปแปลงเป็นแผนปฏิบัติ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ซึ่งเป็นกระทรวงหลักสำคัญที่เกี่ยวข้องโดยตรง ได้นำนโยบายที่ได้รับมอบมาดำเนินการและมอบหมายให้กรมต่างๆ ในสังกัดรับไปปฏิบัติอีกด้วย

ในส่วนของกรมวิชาการเกษตร ได้รับมอบหมายให้ดูแลการผลิตพืช (ยกเว้นข้าว) ตั้งแต่เริ่มต้นกระบวนการผลิตคือจากแปลงปลูกไปจนถึงการส่งออก ไปยังผู้ซื้อในต่างประเทศ มาตรการที่นำมาใช้คือการรับรองแหล่งผลิตพืช การรับรองโรงคัดบรรจุสินค้าเกษตร การรับรองสินค้าเกษตร แต่ในทั่วโลกนี้ จะออกล่าวถึงการรับรองแหล่งผลิตพืชเท่านั้น ซึ่งมีขั้นตอนการปฏิบัติที่ควรทราบโดยลังเข้าดังนี้คือ

1. รับสมัครเกษตรกรที่สนใจ
2. ให้ความรู้
3. นัดตรวจรับรอง
4. ตรวจรับรอง
5. พิจารณาให้การรับรอง
6. ออกใบรับรอง

กล่าวเฉพาะการตรวจรับรอง เจ้าหน้าที่ของกรมวิชาการเกษตรที่ได้รับการแต่งตั้งให้ทำหน้าที่ จะดำเนินการโดยใช้มาตรฐาน เกณฑ์ ข้อกติกาที่

กรมวิชาการเกษตรกำหนดขึ้นและเที่ยบเคียงได้ในระดับสากล เพื่อให้มั่นใจว่าสินค้าเกษตร อาหาร สังเคราะห์ของประเทศไทยจะได้รับการยอมรับจากประเทศผู้ซื้อ มาตรฐาน เกณฑ์ ข้อติดกัดดังกล่าว เรียกว่าเป็นมาตรฐานที่ดีที่สุดในโลก ที่มีความหลากหลาย เช่น “จี เอ พี พีช” ระบบการจัดการคุณภาพฯ ดังกล่าวเป็นแนวทางในการทำเกษตรกรรมเพื่อให้ได้ผลผลิตที่มีคุณภาพดี ตรงตามมาตรฐานที่กำหนด คุ้มค่ากับการลงทุน กระบวนการผลิต ปลอดภัยต่อเกษตรกรผู้ผลิตเอง และปลอดภัยต่อผู้บริโภค มีการใช้ทรัพยากรให้เกิดประโยชน์สูงสุด เกิดความยั่งยืนทางการเกษตรและไม่ทำให้เกิดมลพิษต่อสิ่งแวดล้อม

ในการอภิปรายในประชุมคณะกรรมการตรวจสอบและประเมินมาตรฐานสินค้าเกษตร 8 ประเด็นคือ

1. แหล่งน้ำ ตรวจประเมินเพื่อให้มั่นใจว่า น้ำที่ใช้ในการเกษตรไม่มีการปนเปื้อนของวัตถุอันตราย จุลินทรีย์ที่ก่อให้เกิดโรค อาจมีการเก็บตัวอย่างน้ำเพื่อตรวจสอบและวิเคราะห์

2. พื้นที่ปลูก ต้องเป็นพื้นที่ที่ไม่มีการตอกค้างของวัตถุอันตราย จุลินทรีย์ที่ก่อให้เกิดโรค อาจมีการเก็บตัวอย่างดินเพื่อตรวจสอบและวิเคราะห์

3. การใช้วัตถุอันตรายทางการเกษตร ตรวจเพื่อให้มั่นใจว่ามีการใช้ตามคำแนะนำของกรมวิชาการเกษตร หรือตามฉลากที่ขึ้นทะเบียนกับกรมวิชาการเกษตร เป็นสารเคมีที่ประเทศไทยคุ้มค่าอนุญาตให้ใช้ไม่เป็นวัตถุอันตรายที่ทางราชการประกาศห้าม ตรวจสอบสถานที่เก็บรักษาวัตถุอันตรายทางการเกษตร ตรวจสอบบันทึกข้อมูล สูมเก็บตัวอย่างเพื่อวิเคราะห์สารพิษตอกค้างในผลผลิตเมื่อข้อสงสัย

4. การผลิตให้ปลอดจากศัตรูพืช สำรวจการเข้าทำลายของศัตรูพืช และการป้องกันกำจัด ผลผลิตที่เก็บเกี่ยวแล้วต้องไม่มีศัตรูพืชติดอยู่ ถ้าพบว่ามีต้องคัดแยกไว้ต่างหาก ตรวจสอบบันทึกข้อมูล ตรวจพินิจผลการคัดแยก

5. การจัดการกระบวนการผลิตเพื่อให้ได้ผลผลิตคุณภาพ ตรวจสอบการปฏิบัติและการจัดการตามแผนควบคุมการผลิต การคัดแยกผลผลิต ด้วยคุณภาพไว้ต่างหาก ตรวจสอบบันทึกข้อมูล ตรวจพินิจผลการคัดแยก

6. การเก็บเกี่ยวและการปฏิบัติหลังการเก็บเกี่ยว เกษตรกรต้องเก็บเกี่ยวผลผลิตในระยะที่เหมาะสม ตามเกณฑ์ที่กำหนดในแผนควบคุมการผลิต อุปกรณ์ที่ใช้ในการเก็บเกี่ยว ภาชนะบรรจุและวิธีการเก็บเกี่ยวต้องสะอาด ไม่ก่อให้เกิดความเสียหายต่อคุณภาพของผลผลิต ไม่เกิดการปนเปื้อนลิ้งที่อาจทำให้เกิดอันตรายต่อผู้บริโภค ตรวจสอบบันทึกข้อมูล

7. การเก็บรักษาและการขนย้ายผลผลิตภายในแปลง สถานที่เก็บรักษาต้องสะอาด อากาศถ่ายเทได้ดี สามารถป้องกันการปนเปื้อนของวัตถุอันตราย สิ่งแปรปรวน สัตว์พาหะนำโรค อุปกรณ์และพาหนะในการขนย้ายต้องสะอาด ปราศจากการปนเปื้อน สิ่งที่อาจก่อให้เกิดอันตรายต่อผู้บริโภค ต้องขนย้ายผลผลิตอย่างระมัดระวัง

8. การบันทึกข้อมูล ตรวจสอบบันทึกข้อมูลการปฏิบัติต่างๆของเกษตรกร เช่น การบันทึกข้อมูลที่เกี่ยวกับการใช้วัตถุอันตรายทางการเกษตร การบันทึกข้อมูลการสำรวจและการป้องกันกำจัดศัตรูพืช การบันทึกข้อมูลการจัดการเพื่อให้ได้ผลผลิตคุณภาพ การบันทึกข้อมูลการเก็บเกี่ยวและการปฏิบัติหลังการเก็บเกี่ยว ซึ่งการบันทึกรายละเอียดต่างๆ เหล่านี้เป็นสิ่งสำคัญมาก และควรขอความร่วมมือให้เกษตรกรได้ทำการบันทึกไว้

ที่กล่าวมาทั้งหมดนี้ คือที่มาที่ไปของการรับรองแหล่งผลิตพืช ที่กรมวิชาการเกษตรกำลังดำเนินการอยู่ตามนโยบายของรัฐบาลที่ได้กำหนดไว้ ผลการดำเนินการในระยะที่ผ่านมา มีความสำเร็จในระดับหนึ่ง มีปัญหาอุปสรรคบ้างตามสมควร ของการทำงาน อันเนื่องมาจากหลายฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ยังไม่ค่อยเข้าใจในจุดมุ่งหมายและกระบวนการปฏิบัติก็คงต้องค่อยๆทำความเข้าใจและเรียนรู้ไปพร้อมๆกัน ซึ่งเป็นเรื่องที่ไม่ง่ายนักแต่ก็ไม่ใช่เรื่องที่ยากจนเกินไป ขอเพียงทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ตั้งแต่เกษตรกรผู้ผลิต ผู้รวบรวมผลผลิต ผู้คัดบรรจุ ผู้บรรจุ ผู้ส่งออก ให้ความร่วมมือและดำเนินการในส่วนของตนอย่างซื่อสัตย์และรับผิดชอบ

ข่าวเกษตรชายแดนใต้

อบรมเชิงปฏิบัติการ นักปรับปรุงพันธุ์พืชรุ่นใหม่

03/16/2009

สำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตรเขตที่ 8 ได้จัดอบรมเชิงปฏิบัติการหลักสูตร “นักปรับปรุงพันธุ์พืชรุ่นใหม่” ให้แก่บุคลากรของหน่วยงาน รวมจำนวนทั้งสิ้น 48 คน ระหว่างวันที่ 16-20 มีนาคม 2552 ณ ศูนย์วิจัยพืชไร่สงขลา ในการอบรมครั้งนี้ได้รับเกียรติจากศาสตราจารย์ ดร.ไพศาล เหล่าสุวรรณ คณบดีคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยหาดใหญ่ และนายทวีสิทธิ์ ทองซุ่ม อธิเด็ผู้อำนวยการศูนย์วิจัยข้าวพัฒนา เป็นวิทยากรบรรยายพิเศษ ทั้งนี้เพื่อให้บุคลากรได้ทราบถึงความสำคัญของการปรับปรุงพันธุ์พืช ให้มีพื้นฐานความรู้เกี่ยวกับการปรับปรุงพันธุ์พืช สามารถนำความรู้ที่ได้ไปปรับใช้ในการปฏิบัติงาน

อบรมเชิงปฏิบัติการเครื่องมือช่วยการวางแผนและการดำเนินการวิจัยเชิงระบบ

สำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตรเขตที่ 8 ได้จัดอบรมเชิงปฏิบัติการหลักสูตร “เครื่องมือช่วยการวางแผนและการทำงานวิจัยเชิงระบบ” ให้แก่บุคลากรที่เกี่ยวข้องของหน่วยงาน รวมจำนวนทั้งสิ้น 50 คน ระหว่างวันที่ 28-29 เมษายน 2552 ณ โรงแรมหาดใหญ่พาราไดส์ รีสอร์ฟ อ.หาดใหญ่ จ.สงขลา ในการอบรมครั้งนี้ได้รับเกียรติจาก อาจารย์ ดร.สุรพล จันทร์ราษฎร์ นักวิจัย

อาชูโส/ผู้เชี่ยวชาญด้านการส่งเสริมการเกษตร (เกษตรอินทรีย์) สถาบันจัดการทรัพยากรน้ำนานาชาติ เป็นวิทยากร ทั้งนี้เพื่อให้บุคลากรได้ทราบถึงความสำคัญของการวางแผนและการทำงานวิจัยเชิงระบบสามารถนำมาใช้ในการปฏิบัติงานให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

นำเกษตรกรดุงนาที่ภาคตะวันออก

ระหว่างวันที่ 18-23 พฤษภาคม 2552 สำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตรเขตที่ 8 ได้นำเกษตรกรจาก 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้จำนวน 50 คน ไปศึกษาดูงานการปลูกไม้ผลและเกษตรอินทรีย์ในหลายจังหวัดของภาคตะวันออก เช่น ศูนย์ภูมิรักษ์ธรรมชาติ จังหวัดนครนายก ซึ่งจัดตั้งขึ้นโดยมูลนิธิชัยพัฒนา ร่วมกับสมาคมนักเรียนเก่าวิชาชีววิทยาลัย ในพระบรมราชูปถัมภ์ เป็นศูนย์ที่จัดแสดงนิทรรศการแสดงแนวความคิดและทฤษฎีการพัฒนาในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว แปลงสาธิต การผลิตผัก สมุนไพร รวมไปถึงพืชพรรณธรรมชาติที่หายใจ ดำเนินการโดยวิธีธรรมชาติ การผลิตและใช้ปุ๋ยอินทรีย์ที่ได้มาจากการผลิตภายในศูนย์เอง โรงพยาบาลเจ้าพระยาอภัยภูเบศร จังหวัดปราจีนบุรี สถานที่ผลิตสมุนไพรอภัยภูเบศร ที่ได้รับการรับรองมาตรฐานการผลิตวัตถุดิบ และการแปรรูปผลิตภัณฑ์สมุนไพรจากสำนักงานมาตรฐานเกษตรอินทรีย์ (มาท.) ซึ่งเป็นมาตรฐานเกษตรอินทรีย์ที่ยอมรับโดยทั่วไป และได้รับการตรวจสอบว่ามีมาตรฐานทั้งหมดกับมาตรฐานเกษตรอินทรีย์ของสมาพันธ์เกษตรอินทรีย์นานาชาติ หรือที่เรียกว่าIFOAM (International Federation of Organic Agriculture Movements) ศูนย์ไม้ดอกไม้ประดับเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดปราจีนบุรี ซึ่งเป็นแหล่งผลิต

พันธุ์ไม่นานาชนิด โดยเฉพาะไม้อ่อนขนาดต่าง ๆ ในประดับ เช่น ต้นไมก หมาย ป่าล้มไฟ ไม่หอม ไม่มงคล ลีลาวดีหลักสี่ทั้งพันธุ์ไทยและพันธุ์ต่างประเทศ กลวยพัด รวมทั้งไม้ผล เช่น ทุเรียน มังคุด กระท้อน ขันน ฯลฯ สวนวโรทัย เป็นสวนลันจี-ลำไย อ.โป่งน้ำร้อน จ.จันทบุรี ของนายวิโรทัย ภิญญานาถ์ อีต รมช.กระทรวงเกษตร และสหกรณ มีเนื้อที่เพาะปลูกประมาณพันกว่าไร่ พืชผล มีอายุประมาณ 20 ปี ทั้งนี้ก่อให้เกิดภัยทางการเกษตรที่ได้ร่วมศึกษา ดูงานต่างให้ความสนใจเกี่ยวกับการผลิตลำไยเป็นอย่างมาก และร่วมกันซักถามพร้อมทั้งให้ข้อคิดเห็น ร่วมด้วย

จัดงาน “วันวิชาการเกษตรเพื่อพัฒนาด้านวิชาชีพ” กับราชวิทยาลัย

ในโอกาสที่กรมวิชาการเกษตร กระทรวงเกษตร และสหกรณได้ก่อตั้งและดำเนินงานมาครบรอบ 36 ปี ในปี 2552 นี้ สำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตรเขตที่ 8 โดยศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรราษฎร์ ได้จัดงาน “วันวิชาการเกษตรเพื่อพัฒนาด้านวิชาชีพ” ขึ้นเมื่อวันที่ 23 มิถุนายน 2552 เริ่มงานตั้งแต่เวลา 08.00 น. เป็นต้นไป งานจัดภายในบริเวณศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรราษฎร์ (ศูนย์วิจัยป่าล้มนำมแห่งราษฎร์เดิม) อำเภอสุไหงปาดี จังหวัดนราธิวาส กิจกรรมในงานมีหลากหลาย เช่น การสาธิตการดองพริกไทย การติดตัวเขียว การเพาะเห็ด การปลูกผักไว้ดิน การกรีดยาง และการทำยางแผ่นชั้นดี การปลูกผักเสริมรายได้ การปลูกข้าวโพดหวาน การปลูกสับปะรด การปลูก

พริกไทย การปลูกปาล์มน้ำมัน การเยี่ยมชมแปลงอนุรักษ์พันธุกรรมพืช ได้แก่ ดาวала ป่าล้มบังสุรย หม้อข้าวหม้อแกงลิง หน้าวัว เยี่ยมชมโรงอบยางพังงา แสงอาทิตย์ ทั้งนี้ได้รับเกียรติจากรองผู้ว่าราชการจังหวัด นราธิวาส (นายณัฐพงศ์ ศิริชัน) กล่าวต้อนรับในฐานะเจ้าของพื้นที่ รองอธิบดีกรมวิชาการเกษตร (นายจิรากร โภคสัยเสว) เป็นประธานเปิดงาน นอกจากนี้ยังได้รับเกียรติจากการอธิบดีกรมวิชาการเกษตรอีกท่านหนึ่ง ที่คุ้มครองดูแลรับผิดชอบ สวพ. 8 คือ ท่านรองฯวีณา พงศ์พัฒนานนท์ เดินทางมาพร้อมคณะเป็นกำลังใจ แก่คณะผู้จัดงานด้วย มีเกษตรกร นักเรียน ผู้สนใจเข้าร่วมงานเป็นจำนวนมาก

บำเพ็ญประโยชน์ ก่ออิมแพคเมืองกองธاني

ตามที่กรมวิชาการเกษตรได้จัดงาน “มหัศจรรย์ เทคโนโลยี 36 ปี กรมวิชาการเกษตร” ขึ้นเมื่อวันที่ 5-7 มิถุนายน 2552 ณ อิมแพค เมืองทองธานี อ.ปากเกร็ด จ.นนทบุรี นั่น สำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตรเขตที่ 8 ได้ดำเนินการจาก 5 จังหวัด ชายแดนภาคใต้ในโครงการส่งเสริมอาชีพด้านการเกษตร จังหวัดชายแดนภาคใต้จำนวน 150 คน เข้าร่วมงาน งานดังกล่าว ทั้งนี้เพื่อให้เกษตรกรได้เห็นและได้รับความรู้ด้านการเกษตรที่เป็นผลงานการค้นคว้าวิจัยของ กรมวิชาการเกษตรตลอด 36 ปีที่ผ่านมา และสามารถนำไปปรับใช้ในการประกอบอาชีพของตนเองได้

ส่วน 8 ชวนดุย...

รายการวิทยุเพื่อวิชาการเกษตรก้าวหน้า พัฒนาการผลิตพืชให้มีคุณภาพดี ปลอดภัย และยั่งยืน ...

AM 1269 KHz

วิทยุ นก.สงขลา

FM 102.0 MHz

พักลุง

หรือสามารถติดต่อได้ทางเว็บไซต์ www.watlanzae.com

FM 106.0 MHz

พักลุง

ทุกวันศุกร์และวันอาทิตย์ เวลา 16.00 - 17.00 น.

ทุกวันศุกร์ เวลา 14.00 - 15.00 น.

ทุกวันพุธ เวลา 13.00 - 14.00 น.

ประเมินวิชาการเกษตรฯ

เกษตรกรจาก 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้ ในโครงการส่งเสริมอาชีพด้านการเกษตรฯ จำนวน 150 คน คุยงาน “มหกรรมวิชาการเกษตรฯ เทคโนโลยี 36 ปี กรมวิชาการเกษตร” ซึ่ง กรมวิชาการเกษตรได้จัดขึ้นระหว่างวันที่ 5-7 มิ.ย. 2552 ณ อิมแพคเมืองทองธานี อ.ปากเกร็ด จ.นนทบุรี

ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตร นราธิวาส ได้จัดงาน “วันวิชาการเกษตรเพื่อพัฒนาชุมชน” เมื่อวันที่ 23 มิ.ย. 2552 เป็นโอกาสที่กรมวิชาการเกษตรได้ก่อตั้งและดำเนินงานมาจนครบรอบ 36 ปี

สำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตรเขตที่ 8

กรมวิชาการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

(โกรงสร้างใหม่ ตั้งแต่ 27 มีนาคม 2552)

● วิสัยทัศน์ :

“องค์กรแห่งการเรียนรู้ มุ่งสู่ความเป็นผู้นำในการวิจัยและพัฒนา แก้ปัญหา การผลิตพืชในพื้นที่ เกิดความอยู่ดีมีสุขของชุมชน และสร้างผลการพัฒนาที่ยั่งยืน”

● บทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบ :

1. วางแผน ศึกษา วิจัย พัฒนา พืช ระบบเกษตรกรรม และเครื่องจักรกล การเกษตร ที่เหมาะสมกับสภาพพื้นที่ และการแก้ไขปัญหาของเกษตรกร ในพื้นที่ รับผิดชอบ

2. ให้บริการวิเคราะห์ ทดสอบ ตรวจสอบและรับรอง ดิน น้ำ พืช ปุ๋ย จุдинทรีย์ สารเคมีการเกษตร คุณภาพผลผลิต ความปลดปล่อยของผลผลิต รับรองแหล่ง ผลิตพืช ผลิตภัณฑ์พืชและมาตรฐานอินค่าเกษตร ในพื้นที่รับผิดชอบ

3. ผลิตพันธุ์คัด พันธุ์หลัก และพันธุ์ขยาย เมล็ดพันธุ์หรือท่อนพันธุ์พืช และกระจายพันธุ์

4. ถ่ายทอดเทคโนโลยี และให้บริการวิชาการด้านพืชและปัจจัยการผลิตให้แก่เจ้าหน้าที่ เกษตรกร ภาคเอกชน และหน่วยงาน ต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง และปฏิบัติงานโครงการพิเศษ ในพื้นที่รับผิดชอบ

5. ควบคุมและกำกับดูแลตามกฎหมายฯ ด้วยวัดถูกต้องราย ปุ๋ย และพันธุ์พืช ในพื้นที่ที่รับผิดชอบ

6. เป็นผู้แทนกรมวิชาการเกษตรปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย ในพื้นที่รับผิดชอบ

● หน่วยงานในสังกัด :

ได้มีการปรับเปลี่ยนศูนย์วิจัยพืชฯ และศูนย์บริการวิชาการด้านพืชและปัจจัยการผลิตไปเป็นศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตร (ประจำจังหวัด) โดยศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตร (ประจำจังหวัด) มีหน้าที่ดังนี้

1. ศึกษา วิจัย พัฒนา และทดสอบพืช / เทคโนโลยีการเกษตรที่เหมาะสมกับสภาพพื้นที่

2. ศึกษา วิจัยและทดสอบพืช / สาขาวิชาตามแผนงาน / โครงการวิจัยของกรมฯ

3. ให้บริการวิชาการด้านพืชและปัจจัยการผลิตในพื้นที่รับผิดชอบแก่เกษตรกร ภาคเอกชน และ เจ้าหน้าที่ หน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนผลิต / ขยายเมล็ดพันธุ์หรือท่อนพันธุ์ และกระจายพันธุ์

ทั้งนี้ สำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตรเขตที่ 8 มีศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรในสังกัดรวม 7 แห่ง ดังนี้

1. ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตร สงขลา (ศูนย์บริการวิชาการด้านพืชและปัจจัยการผลิตเดิม) ตู้ ปต. 80 อ.หาดใหญ่ จ.สงขลา 90110 โทรศัพท์ 0-7439-8201 โทรสาร 0-7439-8200

2. ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตร ตรัง (ศูนย์บริการวิชาการด้านพืชและปัจจัยการผลิตเดิม) อ.ปะเหลียน จ.ตรัง 92180 โทรศัพท์ 0-7520-3338 โทรสาร 0-7520-3123

3. ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตร ยะลา (ศูนย์วิจัยพืชสวนยะลาเดิม) อ.เมือง จ.ยะลา 95000 โทรศัพท์ 0-7327-4451-2 โทรสาร 0-7327-4454

4. ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตร ปัตตานี (ศูนย์บริการวิชาการด้านพืชและปัจจัยการผลิตปัตตานีเดิม) อ.แม่ลาน จ.ปัตตานี 94180 โทรศัพท์ 0-7335-6248 โทรสาร 0-7335-6278

5. ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตร นราธิวาส (ศูนย์บริการวิชาการด้านพืชและปัจจัยการผลิตนราธิวาสเดิม) อ.สุไหงปาดี จ.นราธิวาส 96140 โทรศัพท์ 0-7365-1396-7 โทรสาร 0-7365-1160

6. ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตร รือเสาะ (ศูนย์บริการวิชาการด้านพืชและปัจจัยการผลิตนราธิวาสเดิม) อ.รือเสาะ จ.นราธิวาส 96150 โทรศัพท์ 0-7357-1190 โทรสาร 0-7357-2504

7. ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตร พัทลุง (ศูนย์ปฏิบัติการเกษตรวิศวกรรมพัทลุงและกลุ่มวิชาการพัทลุงเดิม) อ.เมือง จ.พัทลุง 93000 โทรศัพท์ 0-7461-1794 โทรสาร 0-7461-7777